

മൗലിക സത്യങ്ങൾ, മുഖ്യമുള്ള ജീവിതത്തിന്

ജീവമൊഴികൾ

വാല്യം 13

സെപ്റ്റംബർ 2015

ലക്കം 9

വിശുദ്ധ ജീവിതം

സാമൂഹ്യ ലോകം ഞങ്ങളിൽ

യേശു നമുക്കു പിന്തുടരുവാൻ ഒരു മാതൃക

സാക്ഷ്യം

JEEVAMOZHICAL
ജീവമൊഴികൾ

നാമാ... നിത്യജീവന്റെ മൊഴികൾ
നിന്റെ പക്കലുണ്ടല്ലോ (യാഹ. 6:68)

വാല്യം 13 സെപ്റ്റംബർ 2015 ലക്കം 9

വാർഷിക വരിസംഖ്യ

ഇന്ത്യയിൽ	Rs. 100/-
ഇന്ത്യയ്ക്കു വെളിയിൽ	Rs. 700/-

എം. ഒ./ഡി.ഡി.
അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം:

ജീവമൊഴികൾ

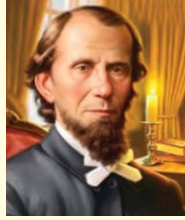
കുമാരനല്ലൂർ പി.ഒ., കോട്ടയം
കേരള - 686 016.
ഫോൺ 0481-2391519, 8281027519
e-mail: jeevamozhikal@gmail.com
www.jeevamozhikal.org

**മാസിക സംബന്ധിച്ചും
കുടിവരവുകൾ സംബന്ധിച്ചും
കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക്:**

- തിരുവനന്തപുരം 9496100850
- ആലപ്പുഴ 9447597048
- തിരുവല്ല 9495204619
- കോഴഞ്ചേരി 9446650658
- പെരുമ്പ 9446096355
- കുത്താട്ടുകുളം 9447820090
- തൃശ്ശൂർ 9349745575
- പാലക്കാട് 9495228673
- നെല്ലിപ്പൊയിൽ 9495575692
(കോഴിക്കോട്)
- വയനാട് 9656128665

മൊഴിമത്തകഥ

താഴ്മയുള്ള മനുഷ്യൻ

താഴ്മയുള്ള മനുഷ്യന് ആരോടും അസൂയയോ അസഹിഷ്ണുതയോ തോന്നുന്നില്ല. മറ്റുള്ളവർ തന്നെക്കൊള്ളി ക്കും ആദരിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അയാൾ സന്തോഷിക്കുന്നു.

താൻ വിസ്മരിക്കപ്പെടുകയും മറ്റുള്ളവർ പ്രശംസിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതു സഹിക്കുവാൻ അയാൾക്കു കഴിയും. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരുവന്റെ താഴ്മ വെളിപ്പെടുന്നത് സ്വന്തം വിലയിടിവു കാണിക്കുന്ന വാക്കുകളിലല്ല, പിന്നെയോ സഹതാപവും മനസ്സിലിവും ദീർഘക്ഷമയും നിറഞ്ഞ വിനയപൂർണ്ണമായ ഒരു ഹൃദയത്തിലൂടെയാണ്.

- **ആൻഡ്രൂ മുറെ**

ക്രിസ്തുവിലുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം

എന്റെ രക്ഷയും എന്റെ മഹിമയും ദൈവത്തിന്റെ പക്കൽ ആകുന്നു; എന്റെ ഉറപ്പുള്ള പാറയും എന്റെ സങ്കേതവും ദൈവത്തിങ്കലാകുന്നു. സങ്കീ. 62:7

© 2010 Michael D. Waters
www.joyfulltoons.com

'അനുദിനവും അനുഗമിച്ചാൻ അവൻ നല്ല മാതൃക ആകുന്നെന്ന്...'

'... വചനം ദൈവമായിരുന്നു... വചനം ജഡമായിത്തീർന്നു. കൃപയും സത്യവും നിറഞ്ഞവനായി നമ്മുടെ ഇടയിൽ പാർത്തു. ഞങ്ങൾ അവന്റെ തേജസ്സ് പിതാവിൽ നിന്നു ഏകജാതനായവന്റെ തേജസ്സായി കണ്ടു' (യോഹ. 1:1,14).

യോഹന്നാൻ തന്റെ സുവിശേഷം എഴുതി തുടങ്ങുകയാണ്. തുടക്കത്തിൽ തന്നെ കേട്ടുകേൾവിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല, മറിച്ച് ഞങ്ങൾ കണ്ട കാര്യങ്ങളാണിവ എന്നു പറഞ്ഞ്, സുവിശേഷത്തിന്റെ ആധികാരികത യോഹന്നാൻ സ്വയം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയാണ്. 'ഞങ്ങൾ സ്വന്തം കണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ടതും,' 'ഞങ്ങൾ നോക്കിയതും' എന്നു പറഞ്ഞാണല്ലോ തന്റെ ആദ്യ ലേഖനവും അദ്ദേഹം ആരംഭിക്കുന്നത് (1:1). അവിടെയും താൻ എന്താണു കണ്ടതും നോക്കിയതും കേട്ടതും തൊട്ടതും? അതു പിതാവിനോടു കൂടെയിരുന്നു പ്രത്യക്ഷമായ ജീവനെന്നെടുത്താണു സാക്ഷികരിക്കുന്നത് എന്നു തൊട്ടടുത്ത വാക്യത്തിൽ വിശദീകരിക്കുന്നു (1:2).

എന്തിനാണു യോഹന്നാൻ ദൈവം (വചനം, ജീവൻ) ജഡത്തിൽ വെളിപ്പെട്ടു എന്നതു തികച്ചും സത്യമാണെന്നും തങ്ങൾ അതു കണ്ടും നോക്കിയും തൊട്ടും കേട്ടും ബോധ്യപ്പെട്ടതാണെന്നും ഇത്രയേറെ ഊന്നിപ്പറയുന്നത്? യോഹന്നാൻ, സുവിശേഷവും ലേഖനങ്ങളും എഴുതുന്ന പശ്ചാത്തലം മനസ്സിലായാലേ ഇക്കാര്യം വ്യക്തമാകൂ.

രക്തസാക്ഷി മരണത്തിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെട്ട് തൊണ്ണൂറിൽപരം വയസ്സുവരെ ജീവിച്ചിരുന്ന യോഹന്നാൻ ഒടുവിൽ സുവിശേഷവും ലേഖനങ്ങളും എഴുതുമ്പോഴേക്കും ക്രിസ്തീയലോകത്തു നോസ്റ്റിക് (gnostic) ചിന്താഗതി നൂഴ്ത്തു കയറിയിരുന്നു. ഭൗതിക വസ്തു അശുദ്ധമാണെന്നതാണു നോസ്റ്റിക് ചിന്തയുടെ കാതൽ. വിശുദ്ധനായ ദൈവത്തിനു ഭൗതിക വസ്തുക്കൊണ്ടുള്ള ശരീരമില്ല. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ദൈവം സ്വന്തം പുത്രനായ യേശുവിനു ഭൗതിക ശരീരം കൊടുക്കുമോ? ഇല്ല. അപ്പോൾ യേശുവിന്റെ കാണപ്പെട്ട ശരീരം യഥാർത്ഥമായിരുന്നില്ല. അതു ഒരു മായയായിരുന്നു. യേശുവിന്റെ കാണപ്പെട്ട ശരീരം മായക്കാഴ്ചയാണെന്നുള്ള നോസ്റ്റിക്കുകളുടെ വിശ്വാസത്തെ ഡോസെറ്റിസം (Docetism) എന്നാണു പറയുന്നത്. ഗ്രീക്കിലെ Docko (കാണപ്പെടുക) എന്ന പദത്തിൽ നിന്നാണത്രേ ആ പേരുണ്ടായത്.

ഗ്രീക്കുകാരുടെ ഡോസെറ്റിക് ചിന്താഗതി ക്രിസ്തീയലോകത്തു വേരു പിടിക്കുന്നതിന്റെ 'അപകടം' നല്ലതുപോലെ മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടാണു യോഹന്നാൻ സുവിശേഷങ്ങളും ലേഖനങ്ങളും എഴുതുന്നത്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ യേശുവിന്റെ ദുമിയിലെ ശരീരം മായക്കാഴ്ചയല്ലായിരുന്നു, യഥാർത്ഥമായിരുന്നു എന്നു സ്ഥാപിക്കാൻ അദ്ദേഹം ദൃക്സാക്ഷികളായി തങ്ങളെത്തന്നെ കൊണ്ടു വരുന്നു. "ഇല്ല. അത് ഒരു മായയായിരുന്നില്ല. ദൈവം ജഡമായിത്തീർന്നു... ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പാർത്തു. ഞങ്ങൾ അവന്റെ തേജസ്സ്... കണ്ടു. ആ ജീവന്റെ വചനം ഞങ്ങൾ കേട്ടു. സ്വന്തം കണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ടു... ഞങ്ങൾ നോക്കി... ഞങ്ങളുടെ കൈ തൊട്ടു. ഞങ്ങൾ കണ്ടും കേട്ടുമുള്ളതു നിങ്ങളോടു അറിയിക്കുന്നു."

തുടർന്നു യേശുക്രിസ്തു യഥാർത്ഥ ജഡത്തിലല്ല വന്നതെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന, ഡൊസെറ്റിസത്തിന്റെ ദുരുപദേശത്തിൽപ്പെട്ടവർക്കെതിരെ യോഹന്നാൻ ശക്തമായ താക്കീതും സഭയിലുള്ളവർക്കു മുന്നറിയിപ്പും നൽകുന്നു: "ദൈവാത്മാവിനെ ഇതിനാൽ അറിയാം. യേശുക്രിസ്തു ജഡത്തിൽ വന്നു എന്നു സ്വീകരിക്കുന്ന ആത്മാവാക്കെയും ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ളത്. യേശുവിനെ സ്വീകരിക്കാത്ത യാതൊരു ആത്മാവും ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ളല്ല. അത് എതിർക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവു തന്നെ" (1യോഹ. 4:2). "യേശുക്രിസ്തു ജഡത്തിൽ വന്നു എന്നു സ്വീകരിക്കാത്ത വഞ്ചകന്മാർ പലരും ലോകത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വഞ്ചകനും എതിർക്രിസ്തുവും ഇങ്ങനെയുള്ളവൻ ആകുന്നു... ഒരുത്തൻ ഈ ഉപദേശവും കൊണ്ട് അല്ലാതെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നുവെങ്കിൽ അവനെ വീട്ടിൽ കൈക്കൊള്ളരുത്. അവനു കുശലം പറകയും അരുത്" (2 യോഹ. 7,10).

ക്രിസ്തീയ ലോകത്തേക്കു നൂഴ്ത്തോളം കയറുന്ന വിപരീതോപദേശങ്ങൾക്കെതിരെ എത്ര വീറോടെയാണു യോഹന്നാൻ നിലയുറപ്പിക്കുന്നതെന്നു നോക്കൂ. കാരണം അന്നു ഇതിനെതിരെ മുന്നറിയിപ്പു നൽകാൻ മറ്റ് അപ്പൊസ്തലന്മാരുണ്ടായിരുന്നില്ല. (പുതിയ നിയമ പുസ്തകങ്ങളിൽ കാലക്കണക്കു നോക്കിയാൽ ഏറ്റവും ഒടുവിലായി എഴുതിയ പുസ്തകങ്ങളുടെ കർത്താവാണല്ലോ യോഹന്നാൻ). എന്നാൽ യോഹന്നാനു രേഖയും ഡൊസെറ്റിസത്തിന്റെ സ്വാധീനം ക്രിസ്തീയ ലോകത്തുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നും തങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും യഥാർത്ഥ ക്രിസ്തീയ ഉപദേശത്തിന്റെ വക്താക്കളാണെന്ന് അവ കാശപ്പെടുന്നവരിൽ പോലും ഇതിന്റെ സ്വാധീനം പല തലങ്ങളിൽ നമുക്കു കാണാൻ കഴിയും. അതുകൊണ്ടു തന്നെ ഇതു ഗൗരവമായി പഠിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

യേശുക്രിസ്തു ജഡത്തിൽ വന്നതു സംബന്ധിച്ച് മൊത്തത്തിൽ നാലു ചിന്താധാരകളാണുള്ളതെന്നു പറയാം. യേശുവിൽ മനുഷ്യത്വത്തെക്കാൾ ദൈവത്വമാണുണ്ടായിരുന്നത്, ദൈവത്വത്തെക്കാൾ മനുഷ്യത്വമാണുള്ളത്, യേശു ദാഹിക മനുഷ്യനും ദാഹിക ദൈവവുമായിരുന്നു, യേശു പൂർണ്ണ ദൈവവും പൂർണ്ണ മനുഷ്യനും - ഇവയാണ് ആ നാലു ചിന്താഗതികൾ.

ഇതിൽ യേശു പൂർണ്ണ ദൈവവും പൂർണ്ണ മനുഷ്യനും എന്നതാണു ദൈവവചനത്തിലെ സത്യവും ക്രിസ്തീയ ഉപദേശവും. യോഹന്നാൻ ഉൾപ്പെടെയുള്ള അപ്പൊസ്തലന്മാർ ഈ സത്യത്തിനു വേണ്ടിയാണു നിലകൊണ്ടത്. ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ സഭ ഇതൊരു കീർത്തനമായി പാടിയിരുന്നതു 1 തിമൊഥെയോസ് 3:16ൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു: 'അവൻ ജഡത്തിൽ വെളിപ്പെട്ടു, ആത്മാവിൽ നിതീകരിക്കപ്പെട്ടു...'

യേശു പൂർണ്ണ ദൈവവും പൂർണ്ണ മനുഷ്യനുമായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞകാല നിത്യതയിലും വരാൻ പോകുന്ന നിത്യതയിലും അവിടുന്നു ദൈവമാണ്. യേശു ദുഃഖിയിൽ വന്നപ്പോഴും ദൈവമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ അവിടുന്ന് ആരാധന സ്വീകരിച്ചതും (മത്താ. 2:11; 8:2; 9:18; 14:33; 15:25; 20:20; യോഹ. 9:38). മറ്റുള്ളവരുടെ പാപം ക്ഷമിച്ചുകൊടുത്തതും (മർക്കൊ. 2:10). യേശുവിന്റെ ജനനവും വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. അവിടുത്തെ ജനനം പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ആയിരുന്നു (മത്താ. 1:20). ആ വിശുദ്ധ പ്രജ ദൈവപുത്രൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടു (ലൂക്കൊ. 1:35). യേശുവിന്റെ ജഡം പാപജഡമായിരുന്നില്ല. അതു പാപജഡത്തിന്റെ സാദൃശ്യം മാത്രമായിരുന്നു (റോമർ 8:3). തനിൽ അബോധ പൂർവ്വമായ പാപംപോലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തന്റെ ദൈവത്വത്തിലാണ് അവിടുന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റത് - ഇതെല്ലാമാണു യേശുവിന്റെ ദൈവത്വത്തിന്റെ തെളിവുകൾ. ഉവ്വ്, അവിടുന്നു പൂർണ്ണദൈവമായിരുന്നു.

ഇതേസമയം അവിടുന്നു പൂർണ്ണ മനുഷ്യനുമായിരുന്നുവെന്നു ദൈവവചനം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. അവിടുന്നു ദാവീദിന്റെ സന്തതിയായി ജനിച്ചു മരിച്ചുവെന്നു രേഖപ്പെടു

യേശു നമുക്കു പിന്തുടരുവാൻ ഒരു മാതൃക

സാക് പൂനൻ

പഴയ നിയമ വ്യവസ്ഥയിലെ ഏറ്റവും വലിയ പ്രവാചകനായിരുന്നു യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ. എന്നാൽ പുതിയ ഉടമ്പടിയിൻ കീഴിലുള്ള ഏറ്റവും ചെറിയ വ്യക്തിക്കുപോലും യോഹന്നാൻ സ്നാപകനിലും അധികമായ ഔന്നത്യം പ്രാപിക്കാമെന്ന് യേശു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട് (മത്താ. 11:11). സ്നാപക യോഹന്നാനെക്കൊളും ഉന്നതനായ ഒരുവനാകുക - ഇത് അത്ഭുതകരമായ ഒരു വിളി തന്നെ.

പഴയ ഉടമ്പടിയിൻ കീഴിലെ ശുശ്രൂഷയെക്കാൾ അത്യന്തം ഉന്നതമായ ഒന്നാണ് പുതിയ ഉടമ്പടിയിൻ കീഴിലുള്ള ശുശ്രൂഷ. മോശ, ഏലിയാവ്, യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ തുടങ്ങിയ വരെപ്പോലെയുള്ള പഴയ നിയമ ദൈവഭൃത്യന്മാരുടെ ജീവിതത്തിൽ നിന്നു നമുക്കു പഠിക്കാവുന്ന പല കാര്യങ്ങളുണ്ട്. അവർ കല്പനകൾ പാലിച്ചുകൊണ്ടു ദൈവത്തെ സേവിച്ചപ്പോൾ, നാം ഇന്ന് ഒരു മാതൃക പിന്തുടർന്നുകൊണ്ടാണ് ദൈവത്തെ

ദൈവത്തിന്റെ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിന്റെ ഇടയന്മാരെന്ന നിലയിൽ നാമും ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ അതേ വഴിയിൽക്കൂടെ നടത്തേണ്ടതാണ്.

സേവിക്കേണ്ടത്.

പിതാവ് സകല മനുഷ്യ വർഗത്തിന്മേലും തനിക്ക് അധികാരം നൽകിയിരിക്കുന്നുവെന്നു യേശു പറഞ്ഞു (യോഹ. 17:2). എതിനായിരുന്നു ആ അധികാരം നൽകപ്പെട്ടത്? പിതാവു തനിക്കു നൽകിയിട്ടുള്ള എല്ലാ വർക്കും നിത്യജീവൻ നൽകുവാനായിട്ടാണെന്ന് അതേ വാക്യത്തിൽ തന്നെ യേശു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. നിത്യജീവൻ എന്നു വെച്ചാൽ ഒരിക്കലും അവസാനിക്കാത്ത ഒരു ജീവിതം എന്നല്ല, നേരേ മറിച്ച് ആരംഭാവസാനങ്ങൾ ഇല്ലാത്ത ഒരു ജീവിതം എന്നാണ് അതിന്റെയർത്ഥം. മറ്റൊരു തരത്തിൽപ്പറഞ്ഞാൽ ദൈവത്തിന്റെ ജീവിതം അഥവാ ദൈവസ്വഭാവത്തെയാണ് ആ പദം കുറിക്കുന്നത്.

മോശെ, യോശുവാ, ശിംശോൻ, ദാവീദ് തുടങ്ങിയ പഴയനിയമത്തിലെ ദൈവഭൃത്യന്മാർക്കു മറ്റുള്ളവരെ ഭരിക്കുവാനും തങ്ങളുടെ മാനുഷിക ശത്രുക്കളുടെ മേൽ വിജയം വരിക്കുവാനുമുള്ള അധികാരം നൽകപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ പുതിയ ഉടമ്പടിയിൽ കീഴിൽ ദൈവഭൃത്യന്മാർക്ക് മറ്റുള്ളവരെ ദൈവസ്വഭാവത്തിൽ (നിത്യജീവനിൽ) പങ്കാളികളാക്കുവാനും തങ്ങളുടെ ജഡത്തിലെ ദുർമ്മോഹങ്ങളിന്മേൽ വിജയം വരിക്കുവാനുമുള്ള അധികാരമാണ് ദൈവം നൽകിയിട്ടുള്ളത്.

തന്റെ ഭൗമിക ജീവിതത്തിലെ സകല സാഹചര്യങ്ങളിലും ദൈവസ്വഭാവം പ്രകടമാക്കിയ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സാദൃശ്യത്തിലേക്കു നമ്മുടെ സഹോദരീസഹോദരന്മാരെ നയിക്കുവാനുള്ള അധികാരമാണ് സഭയിൽ ദൈവം നമുക്കു നൽകിയിട്ടുള്ളത്. അതല്ലാതെയുള്ള ഒരധികാ

രവും നമുക്കില്ല. ദൈവസ്വഭാവത്തിൽ മറ്റുള്ളവരെ പങ്കാളികളാക്കുവാൻ വേണ്ടി നമ്മുടെ അധികാരം നാം വിനിയോഗിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നമ്മെത്തന്നെ പരാജയങ്ങളായി നാം കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ദൗർഭാഗ്യവശാൽ ഇന്നു പല ക്രിസ്തീയ നേതാക്കന്മാരും പഴയനിയമത്തിലെ ദൈവഭൃത്യന്മാരെപ്പോലെ ആളുകളെ ഭരിക്കുന്നവരാണ്. എന്നാൽ യേശുവും അവിടുത്തെ അപ്പൊസ്തലന്മാരും സകല ജനങ്ങളുടെയും ദാസന്മാരായിരുന്നു.

ഏത് ഉടമ്പടിയിൽ കീഴിലാണ് നാം ജീവിക്കുന്നത്? പഴയതിന്റെയോ പുതിയതിന്റെയോ?

യേശുവിനെ നമ്മുടെ മുന്നോടിയെന്നു തിരുവചനം വിളിക്കുന്നു (എബ്രാ. 6:20). നാം പോകേണ്ട വഴിയിൽക്കൂടെ നമുക്കു മുമ്പേ പോയവനാണ് അവിടുന്ന്. ക്രൂശിനെ സഹിച്ച യേശുവിനെ നോക്കിക്കൊണ്ടു നമ്മുടെ ഓട്ടം ഓടുവാനും ദൈവവചനം നമ്മെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു (എബ്രാ. 12:12). സകലത്തിലും നമുക്കു തുല്യമായി പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടവനെ കിലും അവിടുന്നു പാപം ചെയ്തില്ല (എബ്രാ. 4:15). അതിനാൽ പാപം ചെയ്യാത്ത അവിടുത്തെ കാൽച്ചുവടുകളെയാണ് നാം പിന്തുടരുന്നത് (1 പത്രോ. 2:21,22).

നമുക്കു പിന്തുടരുവാൻ ഒരു നല്ല മാതൃകയായിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി യേശു നമുക്കുള്ള എല്ലാ പരീക്ഷകളെയും അഭിമുഖീകരിച്ചു. അതു മൂലമാണ് - 'എന്നെ പിന്തുടരുവിൻ' എന്ന് അവിടുന്നു പറയുമ്പോൾ അവിടുത്തെ വാക്കുകൾ അത്ര ശക്തമായിരിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിന്റെ ഇടയന്മാരെന്ന നിലയിൽ നാം ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ

അതേ വഴിയിൽക്കൂടെ നടത്തേണ്ടതാണ്. 'ഞാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുക്കാരിയായിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും എന്റെ അനുക്കാരികളാകുവിൻ' എന്നു പൗലൊസ് പറഞ്ഞതുപോലെ മറ്റുള്ളവരോടു പറയുവാൻ നാമും കഴിവുള്ളവരായിത്തീരണം (1 കൊരി. 11:1; ഫില. 3:17).

'നിങ്ങൾ എന്നെ പിന്തുടരേണ്ട; ക്രിസ്തുവിനെ മാത്രം പിന്തുടരുവിൻ' എന്നാണ് പല സുവിശേഷ പ്രസംഗകരും പറയുന്നത്. നമ്മെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുമാറു വളരെ വിനയഭാവമുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയാണ്. എന്നാൽ അതു വചനാനുസൃതമല്ല. അപ്പൊസ്തലന്മാരിൽ ആരും തന്നെ അപ്രകാരമുള്ള ഒരു പ്രസ്താവന ചെയ്തിട്ടില്ല. തങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനെ പിന്തുടരുന്നതുപോലെ ആളുകൾ തങ്ങളെയും പിന്തുടരണമെന്നാണ് അവർ എപ്പോഴും പ്രബോധിപ്പിച്ചു പോന്നത്.

യേശുക്രിസ്തുവാണ് ആളുകളുടെ വലിയ ഇടയൻ. നാം അവിടുത്തെ കീഴിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ചെറിയ ഇടയന്മാരാണ്. അതുപോലെ തന്നെ യേശുക്രിസ്തുവാണ് നമ്മുടെ മുന്നോടി. സഭയിൽ മറ്റുള്ളവർക്കു ചെറിയ മുന്നോടികളാകുവാൻ നാം വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവിടുന്നു പോയ അതേ വഴിയിലൂടെ നാമും പോകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നാം സ്വയം ജയാളികളായിത്തീർന്നിട്ടു മറ്റുള്ളവരോട് - 'ഞങ്ങൾ ജയാളികളായിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും ആകുവിൻ' എന്നു പ്രബോധിപ്പിക്കുവാൻ നമുക്കു കഴിയും (വെളി. 3:21).

പുതിയനിയമ ശുശ്രൂഷയുടെ രഹസ്യം

തന്റെ ഫലപ്രദമായ ശുശ്രൂഷയുടെ രഹസ്യം ഈ വാക്കുകളിലൂടെ

'നിങ്ങൾ എന്നെ പിന്തുടരേണ്ട; ക്രിസ്തുവിനെ മാത്രം പിന്തുടരുവിൻ' എന്നാണ് പല സുവിശേഷ പ്രസംഗകരും പറയുന്നത്. നമ്മെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുമാറു വളരെ വിനയഭാവമുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയാണ്. എന്നാൽ അതു വചനാനുസൃതമല്ല. അപ്പൊസ്തലന്മാരിൽ ആരും തന്നെ അപ്രകാരമുള്ള ഒരു പ്രസ്താവന ചെയ്തിട്ടില്ല. തങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനെ പിന്തുടരുന്നതുപോലെ ആളുകൾ തങ്ങളെയും പിന്തുടരണമെന്നാണ് അവർ എപ്പോഴും പ്രബോധിപ്പിച്ചു പോന്നത്.

പൗലൊസ് വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു: "ദൈവം ഞങ്ങളെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്ന അതേ ശക്തികൊണ്ട് ഞങ്ങൾ യാതൊരു കഷ്ടതയിലുമുള്ളവരെ ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിവുള്ളവരാകേണ്ടതിന് ഞങ്ങളുടെ കഷ്ടതകളിലൊക്കെയും അവിടുന്നു ഞങ്ങളെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു" (2 കൊരി. 1:4).

ആത്മീയമായ അഭ്യസനം ലഭിക്കേണ്ടതിനു പൗലൊസിന് അനേകം കഷ്ടതകളിലൂടെ കടന്നു പോകേണ്ടതായി വന്നു. താൻ പീഡനങ്ങളിൽക്കൂടെ കടന്നു പോയപ്പോൾ തനിക്കു ലഭിച്ച അതേ ശക്തി മറ്റുള്ള

വർക്കു പകർന്നു കൊടുക്കുവാൻ ആ വിധത്തിൽ മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. അത്തരം ഒരു അഭ്യസനം കൂടാതെ ആർക്കും പുതിയ ഉടമ്പടിയുടെ ശുശ്രൂഷകനാകുവാൻ സാധ്യമല്ല.

പഴയ ഉടമ്പടിയിൻ കീഴിൽ അഭിഷേകം പ്രാപിച്ച ഒരു ശിംശോനും പുതിയ ഉടമ്പടിയിൽ കീഴിൽ അഭിഷേകം പ്രാപിച്ച ഒരു പൗലൊസും തമ്മിൽ വിപുലമായ ഒരു വ്യത്യാസമുണ്ട്. ശിംശോനനു പുറമേയുള്ള സിംഹങ്ങളെ ജയിക്കുവാനുള്ള ആത്മാവിന്റെ ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നു; പൗലൊസിനാകട്ടെ, തന്റെ ജഡത്തിൽ വസിച്ചിരുന്ന സിംഹങ്ങളെ ജയിക്കുവാനുള്ള ആത്മശക്തിയാണ് ലഭിച്ചത്. ആ സിംഹങ്ങളെ ജയിക്കുവാൻ ശിംശോനനു സാധിച്ചില്ല.

പഴയ ഉടമ്പടിയിൻ കീഴിൽ ദൈവഭൃത്യന്മാർ ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ നിന്നു ദൈവം അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു കേൾക്കുകയും അനന്തരം തങ്ങൾ കേട്ടതു മറ്റുള്ളവരെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ പുതിയ ഉടമ്പടിയിൽ അതു പോരാ. ഇപ്പോൾ ദൈവഭൃത്യന്മാർ പരീക്ഷകളിലും പീഡനങ്ങളിലും കൂടെ കടന്നു പോകയും ആ പീഡനങ്ങളെയെല്ലാം ജയിക്കുവാനാവശ്യമായ ദൈവകൃപ അനുഭവിക്കുകയും അനന്തരം തങ്ങളുടെ മാതൃക പിന്തുടരുവാൻ മറ്റുള്ളവരെ പ്രബോധിപ്പിക്കുകയും വേണം. ആ വിധത്തിലാണ് പുതിയ നിയമശുശ്രൂഷ പഴയതിനെക്കാൾ ആത്യന്തം ഉന്നതമായിരിക്കുന്നത്. അതിനു മറ്റതിനെക്കാൾ വളരെക്കൂടുതൽ വിലയും കൊടുക്കേണ്ടതത്രേ.

ഒരു ബൈബിൾ സ്കൂളിലെ പരിശീലനം കൊണ്ടു നമുക്കു പുതിയ ഉട

മ്പടിയുടെ ശുശ്രൂഷകരാകുവാൻ സാധ്യമല്ല. ബൈബിളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള യഥാർത്ഥ പ്രവാചകന്മാരിലും അപ്പൊസ്തലന്മാരിലും ആരും തന്നെ ഒരു ബൈബിൾ സ്കൂളിലൂടെ കടന്നു വന്നവരല്ല. കെമിസ്ട്രി പഠിക്കുന്നതുപോലെ ഒരു ക്ലാസ്സു മുറിയീൽ അടച്ചിരുന്നുകൊണ്ടു നമുക്കു ബൈബിൾ പഠിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. ജീവിതത്തിലെ സാഹചര്യങ്ങളുടെ മധ്യത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് തിരുവചനഭാഗങ്ങളുടെ അർത്ഥം നമുക്കു ഗ്രഹിപ്പിച്ചു തരുന്നു. അങ്ങനെയാണ് അപ്പൊസ്തലന്മാർ അതുപഠിച്ചത്. ഇന്നും ദൈവഭൃത്യന്മാർ അതു പഠിക്കുന്നത് ആ വിധത്തിൽ തന്നെ. ആ വിധത്തിൽ മാത്രമേ നിത്യജീവനിൽ പങ്കാളികളാകുവാൻ വേണ്ടി മറ്റുള്ളവരെ നയിക്കുവാൻ നമുക്കു കഴിയൂ. യേശുവിനെ പിന്തുടരുന്നതിൽക്കൂടെയാണ് പുതിയ ഉടമ്പടിയുടെ ശുശ്രൂഷകരായി നാം തീരുന്നത്.

പഴയ ഉടമ്പടിയുടെ കീഴിൽ ആളുകൾക്കു ദൈവിക പരിപൂർണ്ണതയിലേക്കു മുന്നേറുവാൻ സാധ്യമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ പുതിയ ഉടമ്പടിയിൽ നമുക്കതു സാധ്യമാണ് (എബ്രാ. 6:1,2 വാക്യങ്ങളെ 7:19നോടു ബന്ധിപ്പിച്ചു ചിന്തിക്കുക).

എന്നാൽ നാം സ്വയം ആത്മീയ പൂർണ്ണതയിലേക്കു മുന്നേറുന്നവരെല്ലെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവരെ അതിലേക്കു നടത്തുവാനും നമുക്കു സാധ്യമല്ല. ജഡത്തിലെയും ആത്മാവിലെയും സകല കല്മഷങ്ങളിൽ നിന്നും നാം നമ്മെത്തന്നെ വെടിപ്പാക്കി ദൈവഭയത്തിൽ വിശുദ്ധിയെ തികയ്ക്കുകയും യേശുനിർമ്മലനായിരിക്കുന്നതുപോലെ സ്വയം നിർമ്മലീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവെങ്കിൽ മാത്രമേ അപ്രകാരമൊരു

ജീവിതത്തിലേക്കു മറ്റുള്ളവരെ നയിക്കുവാൻ നമുക്കു സാധിക്കുകയുള്ളൂ (2 കൊരി. 7:19; 1 യോഹ. 3:3). വേറെയാതൊരു മാർഗത്തിലും അതു സാധ്യമല്ല.

നാം മറ്റുള്ളവർക്കു ചെറിയ മുന്നോടികളായിത്തീരണം. അതിലേക്കു വേണ്ടിയാണ് മറ്റൊരാൾ വിശ്വസിക്കുകയും കടന്നുപോകുന്നതിലധികമായി ദൈവം നമ്മെ വിവിധങ്ങളായ ശോധനാ സാഹചര്യങ്ങളിലൂടെ കടത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്നത്. അങ്ങനെ മാത്രമേ അവർക്കു യഥാർത്ഥ ഇടയന്മാരായിത്തീരുവാൻ നമുക്കു സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അല്ലാത്തപക്ഷം നാം കൂലിക്കാരായിത്തീർന്നു സ്വന്തം ലാഭമോ മനുഷ്യരിൽ നിന്നുള്ള മാനമോ തേടുന്നവരായിത്തീരും.

നമ്മുടെ സഭയിലുള്ള മറ്റുള്ളവർ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളെയും നാം അഭിമുഖീകരിക്കണമെന്ന് ഇതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാകുന്നില്ല. അത് അസാധ്യമാണ്. നമ്മുടെ എല്ലാവിധ സാഹചര്യങ്ങളെയും അഭിമുഖീകരിച്ചിട്ടില്ല, പിന്നെയോ നാം പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാ പരീക്ഷകളാലും പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടാണ് യേശു നമുക്കു മുന്നോടിയായിത്തീർന്നത് (എബ്രാ. 4:15). നമ്മിൽ ചിലർക്കുള്ളതുപോലെ മദ്യപനായ ഒരു പിതാവോ കലഹക്കാരിയായ ഭാര്യയോ അനുസരണം കെട്ടമക്കളോ യേശുവിന് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. നമുക്ക് ഇന്നു ചെയ്യേണ്ടി വരുന്നതുപോലെ ഒരു ലൈസൻസ് ലഭിക്കാൻ വേണ്ടി ഗവൺമെന്റ് ഓഫീസിന്റെ മുൻപിലുള്ള നീണ്ടു ക്യൂവിൽ കാത്തു നിൽക്കേണ്ട ആവശ്യം യേശുവിന് ഉണ്ടായിട്ടില്ല. എങ്കിലും അവിടുന്ന് നമ്മുടെ മുന്നോടിയായി

രുന്ന്. എന്തെന്നാൽ നാം ഇന്ന് അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന എല്ലാ പരീക്ഷകളെയും തന്റെ കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന വ്യത്യസ്ത സാഹചര്യങ്ങളിൽ അവിടുന്ന് അഭിമുഖീകരിച്ചിരുന്നു.

നമ്മുടെ സഹോദരീ സഹോദരന്മാർ നേരിടുന്ന എല്ലാവിധ പരീക്ഷകളിലും കൂടെ ദൈവത്തിനു നമ്മെയും കടത്തിവിടേണ്ടതായി വരുന്നു. എന്നാൽ അവരെ നാം സേവിക്കുകയും നിത്യജീവനിലേക്കു നയിക്കുകയും ചെയ്യണമെങ്കിൽ ഈ പരീക്ഷകളിലെല്ലാം നാം വിജയികളായേ മതിയാവൂ. അങ്ങനെയാണ് നാം പുതിയ ഉടമ്പടിയുടെ ശുശ്രൂഷക്കാരായിത്തീർന്നത്.

മുപ്പന്മാർ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിനു മാതൃകകളായിത്തീരണമെന്ന് പത്രൊസ് അപ്പൊസ്തലൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നു (1 പത്രൊ. 5:3). തിമൊഥെയോസ് വാക്കിലും നടപ്പിലും സ്നേഹത്തിലും വിശ്വാസത്തിലും നിർമ്മലതയിലും വിശ്വാസികൾക്കു മാതൃകയായിരിക്കണമെന്ന് പൗലൊസ് അദ്ദേഹത്തിന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു (1 തിമൊഥി. 4:12).

എല്ലാറ്റിലും മുമ്പേ നാം വാക്കിൽ മാതൃകകളായിരിക്കണം. നമ്മുടെ വാക്ക് എപ്പോഴും സൗമ്യവും കൃപയോടു കൂടിയതും ആയിരിക്കണം. വ്യർത്ഥ സംസാരത്തിൽ നിന്നും പരദൂഷണത്തിൽ നിന്നും നാം പൂർണ്ണമായും സ്വതന്ത്രരായിരിക്കണം. ഒരാൾ നമ്മോടു രഹസ്യമായി ഒരു കാര്യം സംസാരിക്കുന്ന പക്ഷം അതു നമ്മുടെ ഭാര്യമാർ പോലും അറിയാനിടയാകാതെ നാം രഹസ്യമായി സൂക്ഷിക്കണം.

സ്നേഹത്തിൽ നാം മാതൃകകളാകണം. നാം നേരിടുന്ന എല്ലാ

ശോധനാ സാഹചര്യങ്ങളിലും നാം ഒരിക്കലും സംഭീതരാകരുത്. നമ്മെ വിടുവിക്കുവാൻ ദൈവം കഴിവുള്ളവനാണെന്ന പൂർണ്ണ വിശ്വാസം എപ്പോഴും നമുക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കണം.

നിർമ്മലതയിൽ നാം മാതൃകയായിരിക്കണം. നമ്മുടെ സഭകളിലുള്ള യുവ സഹോദരന്മാരും സഹോദരിമാരും പരസ്പര ബന്ധത്തിൽ നിർമ്മലരായിരിക്കണമെന്നു നാം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടോ? ആ രംഗത്തു നാം പൂർണ്ണ നിർമ്മലരായിരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അപ്രകാരം പ്രതീക്ഷിക്കുവാൻ നമുക്കു സാധ്യമല്ല.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ആജീവനാന്ത ദാസൻ

(A bond slave of Christ)

പൗലൊസ് തന്നെത്തന്നെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ആജീവനാന്ത ദാസനെന്നു വിളിക്കുന്നു (റോമ. 1:2). ആദ്യകാല അപ്പൊസ്തലന്മാരെല്ലാം ഇപ്രകാരമുള്ളവരായിരുന്നു. യേശു ക്രിസ്തു ഇന്നു ഭൃത്യന്മാർക്കു വേണ്ടി യല്ല, ആജീവനാന്ത ദാസന്മാർക്കു വേണ്ടിയാണു കാത്തിരിക്കുന്നത്. ഒരു ഭൃത്യനും ഒരാജീവനാന്ത ദാസനും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഭൃത്യൻ ശമ്പളത്തിനു വേണ്ടി പണിയെടുക്കുന്നു. ആജീവനാന്ത ദാസന് (അഥവാ അടിമയ്ക്ക്) ശമ്പളം ലഭിക്കുന്നില്ല. പുതിയ ഉടമ്പടിയിൻ കീഴിൽ ദൈവത്തിനു ഭൃത്യന്മാർ ആരുമില്ല. ആജീവനാന്ത ദാസന്മാർ അഥവാ അടിമകൾ മാത്രമേയുള്ളൂ.

താൻ അപ്പൊസ്തലന്മാരായി വിളിച്ചവർക്കു യേശു ഒരിക്കലും ശമ്പളം വാഗ്ദാനം ചെയ്തില്ല. പൂർണ്ണ സമയ ക്രിസ്തീയ വേലയ്ക്കായി വിളിക്കപ്പെട്ടവരാണ് നാമെങ്കിലും ഒരിക്കലും നാം ശമ്പളത്തിനായി വേല ചെയ്യു

കയില്ലെന്നു മനസ്സിൽ ഉറച്ചു കൊള്ളുക. അല്ലാത്തപക്ഷം നാം മനുഷ്യരുടെ ഭൃത്യന്മാരായി മാറിപ്പോകും. ആളുകൾ നമുക്കു ദാനങ്ങൾ തരുമെന്ന പ്രതീക്ഷയോടെ നാം സഭകളിൽ സേവനം ചെയ്യരുത്. അവരിൽ നിന്നു നാം ഒന്നും പ്രതീക്ഷിക്കാതിരിക്കത്തന്നെ അവർ അതു ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ ചെയ്തു കൊള്ളട്ടെ. എങ്കിലും നാം ആരിൽ നിന്നും ഒരിക്കലും ഒന്നും പ്രതീക്ഷിക്കരുത്.

മാത്രമല്ല, നമ്മെക്കാൾ താണജീവിതനിലവാരമുള്ളവരിൽ നിന്നു പണമൊന്നും സ്വീകരിക്കയില്ലെന്ന ഒരു പ്രമാണവും നാം സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്.

എങ്കിലും പൂർണ്ണ സമയ പ്രവർത്തനത്തിൽ കർത്താവിനെ സേവിക്കുന്നതിന്റെ സർവ്വോന്നത മാതൃക ഒരു അപ്പൊസ്തലനെന്ന നിലയിൽ പൗലൊസ് നയിച്ചിരുന്ന ജീവിതത്തിൽ നാം കാണുന്നു. അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ നമ്മുടെ ജീവിതാവശ്യങ്ങൾക്കായി ആരുടെയും ദാനങ്ങളെ ആശ്രയിക്കാതിരിക്കുമാറ് മതേതരമായ ഒരു തൊഴിൽ ചെയ്തു ജീവിക്കുന്നതാണ് ഉത്തമ മാർഗ്ഗം (1 കൊരി. 9:14-18; 2 കൊരി. 11:7-15; അപ്പ. പ്ര. 20:33,34).

ശമ്പളത്തിനു വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാണ് നാമെങ്കിൽ നമുക്കു പുതിയ നിയമ ശുശ്രൂഷകന്മാരാകുവാൻ സാധ്യമല്ല. നാം ക്രിസ്തുവിന്റെ ആജീവനാന്ത ദാസന്മാരായിരിക്കണം. നമുക്കു സുഖ സൗകര്യങ്ങൾ ലഭിക്കുവാനവകാശമുണ്ടെന്നു നാം ചിന്തിക്കുന്ന പക്ഷം അപ്പോൾ നാം ശമ്പളം വാങ്ങുന്ന ഭൃത്യരാണ്. ആജീവനാന്ത ദാസന്മാരല്ല. ഒരു ദാസനു യാതൊന്നിനും അവകാശമില്ല; മാനം, പ്രശസ്തി എന്നിവയ്ക്കുപോലും.

നമുക്കു താമസിക്കുവാൻ ഒരു വീടു ദൈവം തരുന്നപക്ഷം അതിൽ നാം നന്ദി യു ള്ള വ രാ യി ക്കും. എന്നാൽ നമുക്കു താമസിക്കാൻ ഒരു വീടില്ലെങ്കിൽ തന്നെയും നാം അവിടുത്തെ സേവിക്കും. നാം വാസ്തവമായും ക്രിസ്തുവിന്റെ ആജീവനാന്ത ദാസന്മാരായിരിക്കുമ്പോൾ, ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരം പണിയുവാനുള്ള പദവി അവിടുന്നു നമുക്കു നൽകിയെന്ന വസ്തുത തന്നെ നമുക്കു മതിയായ പ്രതിഫലമാണ്.

ദൈവത്തിന്റെ ഒരാജീവനാന്ത ദാസന്റെ ഭൂതം, വർത്തമാനം, ഭാവി എന്നിവയെപ്പറ്റി റോമർ 6:22ൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു.

- 1) ഭൂതകാലത്തിൽ - ബോധപൂർവ്വമായ പാപത്തിൽ നിന്നു സ്വാതന്ത്ര്യം.
- 2) വർത്തമാന കാലത്തിൽ- വർദ്ധമാനമായ വിശുദ്ധീകരണമെന്ന ഫലം.

3) ഭാവിയിൽ - ദൈവസ്വഭാവത്തിൽ പരിപൂർണ്ണത.

ഒന്നാമതായിത്തന്നെ നാം ബോധപൂർവ്വമായ പാപത്തിൽ നിന്നു സ്വാതന്ത്രരാകണം. ഒട്ടധികമാളുകളും തങ്ങളുടെ രഹസ്യ പരാജയങ്ങളെപ്പറ്റി വിലപിക്കുന്നില്ല. ആ കാരണം കൊണ്ടാണ് പാപത്തിന്മേൽ വിജയമുള്ള ഒരു ജീവിതത്തിൽ അവർ വന്നു ചേരാത്തത്. നമ്മുടെ ചിന്താജീവിതത്തിലുള്ള അശുദ്ധി, നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലെ ആ മേഖലയെ മറ്റുള്ളവർ കാണാത്തതുകൊണ്ട് പ്രധാന കാര്യമല്ലെന്നു നാം ചിന്തിച്ചേക്കാം. എങ്കിലും, ആ മേഖലയിലാണ് നാം ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്നുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന് അവിടുന്നു നമ്മെ പരിശോധിക്കുന്നത്.

രണ്ടാമത്, നാം യഥാർത്ഥമായി ദൈവത്തിന്റെ ആജീവനാന്ത ദാസ

നമുക്കു താമസിക്കുവാൻ ഒരു വീടു ദൈവം തരുന്നപക്ഷം അതിൽ നാം നന്ദിയുളളവരായി ക്കും. എന്നാൽ നമുക്കു താമസിക്കാൻ ഒരു വീടില്ലെങ്കിൽ തന്നെയും നാം അവിടുത്തെ സേവിക്കും. നാം വാസ്തവമായും ക്രിസ്തുവിന്റെ ആജീവനാന്ത ദാസന്മാരായിരിക്കുമ്പോൾ, ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരം പണിയുവാനുള്ള പദവി അവിടുന്നു നമുക്കു നൽകിയെന്ന വസ്തുത തന്നെ നമുക്കു മതിയായ പ്രതിഫലമാണ്.

ന്മാരാണെങ്കിൽ വർദ്ധമാനമായ വിശുദ്ധീകരണമാണ് നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന പ്രാഥമിക ഫലം. മറ്റുള്ളവരെ ക്രിസ്തുവിലേക്കു നയിക്കുന്നതും അവരെ വിശ്വാസത്തിൽ വളർത്തുന്നതും രണ്ടാമത്തെ ഒരു ഫലം മാത്രമാണ്. നാം യഥാർത്ഥത്തിൽ ദൈവത്തെ സേവിക്കുന്നവരെങ്കിൽ നമ്മുടെ പ്രയത്നഫലമായി നമ്മുടെ വ്യക്തിജീവിതത്തിൽ വർദ്ധമാനമായ ദൈവഭക്തി നമുക്ക് ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യും.

വിശുദ്ധീകരണമെന്നതു ക്രമാനുഗതമായ ഒരു പരിപാടിയാണ്. അതിൽ നമ്മുടെ ജഡത്തിൽ വസിക്കുന്ന തിന്മയെപ്പറ്റി നമുക്ക് അധികമധികം വെളിച്ചം ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. യേശുവിന്റെ മരണം നാം ശരീരത്തിൽ വഹിക്കുമ്പോൾ ഓരോരോ

ദൈവത്തിന്റെ അടിമകളെന്ന നിലയിൽ ഈ ഭൂമിയിൽ ഒട്ടനേകം കഷ്ടതകളിലും തെറ്റിദ്ധാരണകളിലും മിഥ്യയായ കുറ്റാരോപണങ്ങളിലും കൂടെ നമുക്കു കടന്നു പോകേണ്ടി വരാം. എന്നാൽ അവസാനം വരെയും നാം സ്നേഹത്തിൽ നിലനിന്നാൽ ഒടുവിൽ കർത്താവിനെ നാം അഭിമുഖമായി കാണുമ്പോൾ അതെല്ലാം നിസ്സാരമെന്നു നമുക്കു ബോധ്യപ്പെടും.

മേഖലകളിൽ നാം അധികമധികം യേശുവിന്റെ ജീവനിൽ പങ്കാളികളായിത്തീരും. നാം ശുദ്ധീകരണം പ്രാപിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വരേങ്കിൽ നമുക്കു ചില കാര്യങ്ങളിൽ അധികമധികം വെളിച്ചം ലഭിക്കും. ഉദാഹരണമായി കുടുംബാംഗങ്ങളോടു സംസാരിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ സംഭാഷണത്തിലെ പരുഷസ്വരം, നമ്മോടു വിരോധിക്കുന്നവരോടുള്ള സ്നേഹരാഹിത്യം, ശുശ്രൂഷയിൽ സ്വന്തമാനമന്വേഷിക്കുന്ന പ്രവണത, അനാവശ്യ സംസാരം, കളിവാക്ക്, നമ്മുടെ പ്രസംഗത്തിന്റെ നിർജ്ജീവത തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ദൈവം നമുക്കു ബോധം വരുത്തും.

അവസാനമായി ഒരാജീവനാത്മാവു ദൈവസ്വഭാവത്തിലുള്ള പങ്കാളിത്തത്തെ (നിത്യജീവനെ) അതിന്റെ എല്ലാ സമ്പൂർണ്ണതയോടും

കൂടെ പ്രാപിക്കുവാൻ വാഞ്ഛിച്ചു കാത്തിരിക്കുന്നവനായിരിക്കും. എല്ലാ ദൈവദാസന്മാരും ആ ലക്ഷ്യം പ്രാപിക്കുവാനാണ് ആകാംക്ഷയോടെ മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

ദൈവത്തിന്റെ അടിമകളെന്ന നിലയിൽ ഈ ഭൂമിയിൽ ഒട്ടനേകം കഷ്ടതകളിലും തെറ്റിദ്ധാരണകളിലും മിഥ്യയായ കുറ്റാരോപണങ്ങളിലും കൂടെ നമുക്കു കടന്നു പോകേണ്ടി വരാം. എന്നാൽ അവസാനം വരെയും നാം സ്നേഹത്തിൽ നിലനിന്നാൽ ഒടുവിൽ കർത്താവിനെ നാം അഭിമുഖമായി കാണുമ്പോൾ അതെല്ലാം നിസ്സാരമെന്നു നമുക്കു ബോധ്യപ്പെടും.

പുതിയനിയമ ശുശ്രൂഷകന്മാരെന്ന നിലയിൽ നമ്മുടെ ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് ആക്ഷേപം വരാതിരിക്കേണ്ടതിന് ഒന്നിലും നാം ഇടർച്ചയ്ക്കു കാരണമുണ്ടാക്കരുതെന്നു പൗലൊസ് നമ്മെ ഓർപ്പിക്കുന്നു. നേരെ മറിച്ച് ബഹുസഹിഷ്ണുത, കഷ്ടതകൾ, ദുരിതങ്ങൾ, അധാനം, ഉറക്കില്ല, പട്ടിണി, നിർമ്മല ജീവിതം, ദീർഘക്ഷമ, ദയ, നിർവ്യാജസ്നേഹം എന്നിവയിലും മാനാപമാനങ്ങളിലും ദുഷ്കീർത്തിസൽകീർത്തികളിലും നാം നമ്മെത്തന്നെ അവിടുത്തേക്കു സമർപ്പിക്കണം. മറ്റുള്ളവർ നമ്മെ വഞ്ചകന്മാരെന്നു കരുതുമ്പോഴും സത്യസന്ധരായും അറിയപ്പെടാത്തവരെങ്കിലും എല്ലാവരും അറിയുന്നവരായും ദരിദ്രരെങ്കിലും പലരെയും സമ്പന്നരാക്കുന്നവരായും ഒന്നുമില്ലാത്തവരെങ്കിലും എല്ലാമുള്ളവരായും ഇടുങ്ങിയ ഹൃദയത്തോടെ നമ്മെ വീക്ഷിക്കുന്നവരോടു വിശാലഹൃദയരായും നാം ജീവിക്കണം (2 കൊരി. 6:3-11). ■

വിശുദ്ധ ജീവിതം

സാമൂവൽ ലോഗൻ ബ്രെങ്കിൾ

(രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടിനപ്പുറം ജീവിച്ചിരുന്ന സാമൂവൽ ലോഗൻ ബ്രെങ്കിളിന്റെ 'വിശുദ്ധ ജീവിത'ത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കുറിപ്പുകൾ ഈ ലക്കം ജീവമൊഴിയിൽ ആരംഭിക്കുന്നു. വിലയ്ക്കും ബുദ്ധിമുട്ടിനോടൊപ്പം പ്രവർത്തിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ച് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ എത്തിയ ബ്രെങ്കിളിനെ, യഥാർത്ഥ താഴ്മയിലേക്കു നയിക്കുവാൻ രക്ഷാസൈന്യം ഓഫീസിലെത്തുന്നവരുടെ ഷൂസുകൾ തുടയ്ക്കുന്ന ശുശ്രൂഷയാണ് വിലയ്ക്കും ബുദ്ധിമുട്ടിനോടൊപ്പം ഏൽപ്പിച്ചത്. വളരെ നാളുകൾ യാതൊരു പരാതിയും കൂടാതെ അദ്ദേഹം അതു ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. പിന്നീട് അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു ക്രിസ്തീയ പ്രസംഗകനും എഴുത്തുകാരനുമായി മാറി. സാമൂവൽ ലോഗൻ ബ്രെങ്കിൾ, വിജയകരമായ ഒരു ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തന്റെ ചിന്തകളും പഠനങ്ങളുമാണ് 'വിശുദ്ധജീവിതം' എന്ന ഈ കുറിപ്പുകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തയിരിക്കുന്നത്. തുടക്കം മുതൽ വായിക്കുക:)

വിശുദ്ധ ജീവിതം എന്നാൽ എന്ത്?

“എന്നോട് കർത്താവേ, കർത്താവേ എന്നു എന്നു പറയുന്ന ഏവനുമല്ല സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവനത്രേ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കടക്കുന്നത്.” (മത്താ. 7:21). “ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടമോ നിങ്ങളുടെ ശുദ്ധീകരണം തന്നെ.” “ദൈവം നമ്മെ അശുദ്ധിക്കല്ല വിശുദ്ധീകരണത്തിനത്രേ വിളിച്ചത്” (1 തെസ്സ. 4:3,7). “ഞാൻ വിശുദ്ധനാകയാൽ നിങ്ങളും വിശുദ്ധരായിരിക്കണം” (1 പത്രോ. 1:16). ദൈവജനം വിശുദ്ധരായിരിക്കണമെന്നുള്ളതാണ് ദൈവം ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നു ദൈവവചനം വായിക്കുന്ന ഏവരും മനസ്സിലാക്കുന്ന ഒരു സത്യമത്രേ. ഈ

ലോകത്തിൽ സന്തോഷത്തോടും സമാധാനത്തോടും കൂടെ ജീവിക്കേണ്ടതിനും ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ അവകാശികളായിത്തീരുന്നതിനും ഇത് ആവശ്യമത്രേ. എന്നാൽ വിശുദ്ധ ജീവിതം എന്നാൽ എന്ത് എന്നുള്ള ചോദ്യം ന്യായമായി ആരും ചോദിക്കാവുന്നതാണ്. ഇതിനെക്കുറിച്ച് അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം ഉണ്ടാകാനിടയില്ലാത്ത വിധത്തിൽ ദൈവവചനത്തിൽ ഏറ്റവും തെളിവായി ദൈവം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പാപത്തിൽ നിന്നുള്ള പൂർണ്ണമായ വിടുതൽ വിശുദ്ധ ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു അനുഭവമാണ്. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തം സകല പാപവും

ദൈവത്തിന്റെ കൃപ പ്രാപിച്ച ഒരു ദൈവപൈതൽ ദൈവത്തെ പരിപൂർണ്ണമായി അനുസരിക്കുന്നതിനും പൂർണ്ണമായി കഴുകൽ പ്രാപിക്കുന്നതിനും സമർപ്പിക്കുന്ന അനുഭവമാണ് വിശുദ്ധീകരണം.

പോക്കി നമ്മെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നു (1 യോഹ. 1:7). പാപത്തിന്റെ അംശം പോലും ശേഷിപ്പിക്കാതെയുള്ള ഒരു ശുദ്ധീകരണത്തെയത്രേ ഇതു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. “പാപത്തിൽ നിന്നു സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചു” (റോമ. 6:18). “പാപത്തിന് അടിമപ്പെടാതവണ്ണം” (റോമ. 6:6). “നിങ്ങളും ജഡസംബന്ധമായി മരിച്ചവർ എന്നും ക്രിസ്തു യേശുവിൽ ദൈവത്തിന് ജീവിക്കുന്നവർ എന്നും നിങ്ങളെത്തന്നെ എണ്ണിക്കൊൾവിൻ” (റോമ. 6:11). പക, കോപം, എന്നിപ്രകാരം പൂർണ്ണമായ സ്നേഹത്തിന് വിപരീതമായി ഹൃദയത്തിലുള്ള സകലത്തെയും കഴുകിക്കളയുന്ന അനുഭവമാണ് വിശുദ്ധ ജീവിതം. കോപം, ക്രോധം, ദുഷണം, കപടഭക്തി, പക, അസൂയ, സ്വാർത്ഥത, ലോകമയത്വം, വഞ്ചന, വാഗ്ധാര, ദ്രവ്യാഗ്രഹം എന്നിവയിൽ നിന്നു വിടുതലുള്ള ജീവിതത്തെയത്രേ വിശുദ്ധ ജീവിതമെന്ന് പറയേണ്ടത്. ഭയവും സംശയവും ഇല്ലാതെ വിശ്വാസത്തിൽ ഉറപ്പുള്ള ജീവിതമാണ് വിശുദ്ധജീവിതം. ഇപ്രകാരം ഒരു വന്റെ ഹൃദയം വിശുദ്ധമായിരുന്നാലും അവന്റെ ആലോചനാ ശക്തിയും വിവേചന ശക്തിയും അപൂർണ്ണ

മായിരിക്കാം. എന്നാൽ വിവേചനത്തിൽ തെറ്റു പറ്റിയാലും ദൈവം ഹൃദയത്തിലെ ഉദ്ദേശത്തോടൊന്നു പരിശോധിക്കുന്നത്. അപ്രകാരം അപൂർണ്ണതയുള്ള മനുഷ്യനെ ദൈവം വിശുദ്ധനെന്നാണ് എണ്ണുന്നത്.

അതിനാൽ വിശുദ്ധ ജീവിതമെന്നു പറയുമ്പോൾ ദൈവത്തിലുള്ള വിശുദ്ധിയെ നല്ല അർത്ഥമാക്കുന്നത്. ആദാം പാപം ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പ് അവനുണ്ടായിരുന്ന ജീവിത വിശുദ്ധിയുമല്ല. ആദാമിന്റെ വിവേചനാശക്തി അപൂർണ്ണമായിരുന്നില്ല. ദൈവത്തിന്റെ കൃപ പ്രാപിച്ച ഒരു ദൈവപൈതൽ ദൈവത്തെ പരിപൂർണ്ണമായി അനുസരിക്കുന്നതിനും പൂർണ്ണമായി കഴുകൽ പ്രാപിക്കുന്നതിനും സമർപ്പിക്കുന്ന അനുഭവമാണ് വിശുദ്ധീകരണം. നാം എന്തായിത്തീരണമെന്നും എന്തു ചെയ്യണമെന്നും ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അതിനുവേണ്ടി സമ്പൂർണ്ണമായി പ്രതിഷ്ഠിച്ച ഒരു ഹൃദയമാണു വിശുദ്ധീകരണം പ്രാപിക്കുന്നത്. വൃക്ഷത്തെ അതിന്റെ ഫലം കൊണ്ട് തിരിച്ചറിയാം എന്നു കർത്താവ് പഠിപ്പിച്ചു. ഒരു നല്ല വൃക്ഷത്തിൽ നിന്നു നല്ല ഫലം മാത്രമേ ഉണ്ടാകുന്നുള്ളൂ. നല്ല ഫലം കായ്ക്കുന്നതിന് വൃക്ഷം നല്ല തായിരിക്കേണ്ടതാണ്. അതിനാൽ നമ്മുടെ സ്വാഭാവത്തെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി നമ്മെ നല്ല ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിന് നല്ലവരാക്കിത്തീർക്കുന്നതാണു വിശുദ്ധീകരണം. നമ്മുടെ ഹൃദയം വിശുദ്ധമാകുമ്പോൾ ആത്മാവിന്റെ ഫലം നമ്മിൽ നിന്നു പുറപ്പെടും. “ആത്മാവിന്റെ ഫലമോ സ്നേഹം, സന്തോഷം, സമാധാനം, ദീർഘക്ഷമ, ദയ, പരോപകാരം, വിശ്വസ്തത, സൗമ്യത, ഇന്ദ്രിയജയം” (ഗലാ. 5:22,23). ഈ ഫലത്തിന്റെ ഇട

യിൽ ജഡത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല. സാന്താനും പാപവും അധഃപതിപ്പിച്ച ഈ ലോകത്തിൽ തന്നെ ദൈവപുത്രൻ നമ്മെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ ഫലമായി പഴയ മനുഷ്യനെ ഉപേക്ഷിച്ചു നീതിയിലും വിശുദ്ധിയിലും ദൈവാനുരൂപമായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട പുതുമനുഷ്യനെ ധരിച്ചുകൊൾവാൻ കഴിയും (എഫെ. 4:22,24). ഇതുതന്നെ സൃഷ്ടിച്ചവന്റെ പ്രതിമ പ്രകാരം പരിജ്ഞാനത്തിനായി പുതൂക്കം പ്രാപിക്കുന്ന പുതിയ മനുഷ്യനാണ് (കൊലൊ. 3:10).

ഈ ലോകജീവിതത്തിൽ ഇതു സാധ്യമല്ല എന്നു വാദിക്കുന്നവരുമുണ്ട്. ക്രിസ്തീയ ജീവിതം ഒരു പോരാട്ടമാണ്. അതിനാൽ വിശ്വാസത്തിന്റെ നല്ലപോർ നാം പൊരുതേണ്ടതാണ്. യഥാർത്ഥമായ ഒരു വിശുദ്ധജീവിതം ഈ ലോകത്തിൽ വെച്ച് സാധ്യമാണെന്നു വിശ്വസിക്കാത്തതു നിമിത്തം ദൈവത്തിന്റെ പൂർണ്ണമായ ഹിതത്തിൽ നിലപാൻ വിശ്വാസികൾ പരിശ്രമിക്കുന്നില്ല. 'നിന്റെ ഇഷ്ടം സ്വർഗ്ഗത്തിലെപ്പോലെ ഭൂമിയിലും ആകേണമെ' എന്ന് അവർ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ പൂർണ്ണമായ ഹിതം നിവർത്തിച്ചുകൊണ്ട് ജീവിക്കാമെന്ന് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. അപ്രകാരമെങ്കിൽ കർത്താവ് പഠിപ്പിച്ച പ്രാർത്ഥന വ്യർത്ഥമെന്നു വരും. നമുക്കു ചെയ്യുവാൻ അസാധ്യമായ ഒരു കാര്യം ദൈവം നമ്മോടു കല്പിക്കുകയില്ല. പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കയും സേവിക്കയും ചെയ്യണമെന്നു ദൈവം നമ്മോടു കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ ഞാൻ ദൈവത്തിങ്കലേക്കു തിരിയുകയും അനുസരിക്കുകയും

ചെയ്യുമെങ്കിൽ അവനെ സ്നേഹിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം അവൻ എന്റെ ഹൃദയത്തെ പരിച്ഛേദന ചെയ്യുമെന്നു വാക്കു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് (ആവ. 30:2,6). "നമ്മുടെ ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു നാം ആയുഷ്കാലം ഒക്കെയും ഭയം കൂടാതെ തിരുമുമ്പിൽ വിശുദ്ധിയിലും നീതിയിലും തന്നെ ആരാധിപ്പാൻ നമുക്കു കൃപ നൽകുമെന്നും" വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിട്ടുണ്ട് (ലൂക്കൊ. 1:73,74). ദൈവം വാഗ്ദത്തം നല്കിയാൽ അതു നിവർത്തിക്കുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.

ഈ അനുഗ്രഹം പ്രാപിച്ചവരായ നമ്മിൽ നിന്നും അതിനെ ശത്രുനഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കളയാതെയിരിക്കുന്നതിന് അവനോടു യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതാണു നമുക്കുള്ള പോരാട്ടം. അതിനാൽ വിശുദ്ധീകരണം പ്രാപിച്ച വിശ്വാസികൾക്കുള്ള പോരാട്ടം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ നിന്നുയർന്നുവരുന്ന ദോഷശക്തികളോടല്ല. "നമുക്കു പോരാട്ടമുള്ളത് ജഡരക്തങ്ങളോടല്ല വാഴ്ചകളോടും, അധികാരങ്ങളോടും, അന്ധകാരത്തിന്റെ ലോകാധിപതികളോടും സ്വർല്ലോകങ്ങളിലെ ദുഷ്ടാത്മസേനയോടുമത്രെ" (എഫെ. 6:12).

വിശുദ്ധ ജീവിതം ഈ ലോകത്തിൽ വെച്ച് തന്നെ നമുക്ക് അനുഭവമാകേണ്ടതാണ്. "നിങ്ങൾ സകലത്തിലും എപ്പോഴും പൂർണ്ണ തൃപ്തിയുള്ളവരായി സകല സൽപ്രവൃത്തിയിലും പെരുകിവരുമാറ് നിങ്ങളിൽ സകല കൃപയും പെരുകുവാൻ ദൈവം ശക്തൻ ആകുന്നു" (2 കൊരി. 9:8). അതിനാൽ വിശുദ്ധ ജീവിതം നമ്മുടെ അനുഭവമാക്കുവാൻ ദൈവശക്തി മതിയായതത്രെ. (തുടരും)

ഇരുമനസ്സ് ഉള്ളവൻ

ഏലിയാസ് അസ്പാക്സൻ

ഓരോ വ്യക്തിയും തന്റെ ആത്മ രക്ഷ പ്രാവർത്തികമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിൽ ഒരു കുറവു സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്. ആളുകൾ സ്വന്ത രക്ഷയ്ക്കെന്നതിനെക്കാൾ മറ്റുള്ളവരുടെ രക്ഷയ്ക്കായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതായിട്ടാണ് സാധാരണ കാണുന്നത്. നാം ചിന്തിക്കുവാൻ പോകുന്ന വിഷയത്തിലേക്കു കടക്കുവാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമായി ഈ ചിന്തയെ കരുതാം. മറ്റുള്ളവരിൽ മാറ്റമുണ്ടാകണമെന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റി ആളുകൾ ബോധവാന്മാരാണ്. എന്നാൽ തങ്ങളിൽത്തന്നെ മാറ്റം വരണമെന്ന കാര്യം അവർക്കു ബോധ്യപ്പെടുവാൻ വലിയ വിഷമം കാണുന്നു. നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചാലുമില്ലെങ്കിലും കാര്യത്തിന്റെ കിടപ്പ് ഈ വിധത്തിലത്രേ. എന്നാൽ നിങ്ങൾ ആ സത്യം വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു നിലയിലേക്കു വന്നു ചേരുമെന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

ദാവീദ് ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തു കാര്യം ഈ വിധത്തിലായിരുന്നു. ഇന്ന് അതു കുറേക്കൂടി വർദ്ധിച്ച അളവിൽ അപ്രകാരമാണ്. ‘ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ കൂട്ടുകാരനോടു വ്യാജം സംസാരിക്കുന്നു. വ്യാജമുള്ള അധരത്തോടും’ (സങ്കീ. 12:2). ഇതിനു ശേഷമുള്ള ഭാഗത്തു നമ്മുടെ വിഷയം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. “ഇരുമനസ്സോടും കൂടെ അവർ സംസാരിക്കുന്നു.” ഇരുമനസ്സ് എന്ന

താണ് നമ്മുടെ ചിന്താവിഷയം. ഇരു എന്നതിന് രണ്ട് എന്നർത്ഥം. അപ്പോൾ ബഹുഭരിപക്ഷം ആളുകൾക്കും അവർ ചിന്തിക്കുന്നതുപോലെ ഒരു മനസ്സല്ല, രണ്ടു മനസ്സാണ് ഉള്ളത്. ഒരു വലിയ അളവിൽ അവരുടെ മനസ്സുകൾ രണ്ടായിപ്പിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. തങ്ങൾ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ രക്ഷയെ അന്വേഷിക്കുന്നുവെന്ന് അവർ സ്വയം ചിന്തിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതു സത്യമല്ല. അവർ രക്ഷയെ അന്വേഷിക്കുന്നില്ല. അതിൽ നിന്നു ഭിന്നമായ മറ്റു ചിലതാണ് അവരുടെ അന്വേഷണ വിഷയം.

യഹോവയുടെ കണ്ണ് തങ്കൽ ഏകാഗ്രചിത്തൻമാരായിരിക്കുന്നവർക്കു വേണ്ടി... ഭൂമിയിലെല്ലാടവും - മീതെയും താഴെയും അടുത്തും അകലെയും, ആഴത്തിലും വ്യാപ്തിയിലും - ഊടാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഒരു ദൈവവചനം ഉണ്ടല്ലോ (2 ദിന. 16:9). ചിരപരിചിതമായ ഈ വാക്യത്തിൽ നിന്നും അത്തരക്കാർ ഈ ഭൂമിയിൽ ധാരാളമുണ്ടെന്നുള്ള ഒരു ബോധം നമുക്കു ലഭിക്കുന്നില്ല. ഏറ്റവും ആഴമായ അർത്ഥത്തിൽ പുതിയ നിയമത്തിലുള്ള ദൈവവാഗ്ദാനങ്ങൾ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ ദൈവത്തെ അന്വേഷിക്കുന്നവർക്ക് - സ്വന്തം രക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടിത്തന്നെ അന്വേഷിക്കുന്നവർക്കു - മാത്രമേ ലഭിക്കുന്നുള്ളൂ. സാധാരണ നമുക്കു സംഭവിക്കു

നന്നു നാം മറ്റുള്ളവരുടെ കാര്യത്തിൽ ഇടപെട്ട് അതിൽ കൂടുങ്ങിപ്പോകുക എന്നതാണ്. നാമെല്ലാം ഇതു ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മിക്കവരും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നത് ദൈവം ജീവിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതു പോലെ സത്യമായി ഒരു വസ്തുതയാണ്. 1 പത്രോ. 4:15ൽ പരകാര്യത്തിൽ ഇടപെടുന്നവരെ കൊലപാതകൻ, കള്ളൻ, ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരൻ എന്നിങ്ങനെയുള്ള കടുത്ത പാപികളുടെ ഗണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിപ്പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും ആ ദോഷത്തിൽ നിന്നു പിന്തിരിയുവാൻ നാം കൂട്ടാക്കുന്നില്ല.

മറ്റുള്ളവരെ വിധിക്കുകയും സ്വയം നീതീകരിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നത് മനുഷ്യരുടെ സാധാരണ പതിവാണ്. സാധ്യമായതിലും ഏറ്റവും ഹീനമായ പ്രവൃത്തിയാണത്. മറ്റുള്ളവരെ നിങ്ങൾ വിമർശിക്കുന്നു. നിങ്ങളെത്തന്നെ നീതീകരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ നിങ്ങളെത്തന്നെ വിധിക്കേണ്ട വ്യക്തമായ കർത്തവ്യത്തെ നിസ്സാരമെന്നു വെച്ചു തള്ളിക്കളയുന്നു. രക്ഷയെത്തന്നെ നിഷേധിച്ചു തള്ളിക്കളയുക എന്നാണ് ഇതിന്റെ അർത്ഥം. ഈ കാര്യം മനസ്സിലാക്കാതെ ഭൂരിപക്ഷം പേരും ഇതു ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വഞ്ചനയുടെ ഭയാനകത്വം അത്ര രൂക്ഷമാണ്. എന്നിട്ടും തങ്ങൾ വളരെ വെളിച്ചമുള്ളവരാണെന്ന് അവർ അഭിമാനിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ നില മനസ്സിലാക്കുന്നതുമില്ല.

വാക്യം3: “കപടമുള്ള അധരങ്ങളെ ഒക്കെയും വമ്പു പറയുന്ന നാവിനെയും യഹോവ ചേരദിച്ചു കളയും.” കപടവും വമ്പും ഇത്തരക്കാരുടെ പ്രത്യേക സ്വഭാവങ്ങളാണ്.

പുതിയ നിയമത്തിൽ ഒരു ഭാഗത്തു ഭയാനകമായ ഒരു കാര്യം പ്രസ്താ

മറ്റുള്ളവരെ വിധിക്കുകയും സ്വയം നീതീകരിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നത് മനുഷ്യരുടെ സാധാരണ പതിവാണ്. സാധ്യമായതിലും ഏറ്റവും ഹീനമായ പ്രവൃത്തിയാണത്. മറ്റുള്ളവരെ നിങ്ങൾ വിമർശിക്കുന്നു. നിങ്ങളെത്തന്നെ നീതീകരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ നിങ്ങളെത്തന്നെ വിധിക്കേണ്ട വ്യക്തമായ കർത്തവ്യത്തെ നിസ്സാരമെന്നു വെച്ചു തള്ളിക്കളയുന്നു. രക്ഷയെത്തന്നെ നിഷേധിച്ചു തള്ളിക്കളയുക എന്നാണ് ഇതിന്റെ അർത്ഥം. ഈ കാര്യം മനസ്സിലാക്കാതെ ഭൂരിപക്ഷം പേരും ഇതു ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

വിച്ചിട്ടുണ്ട്. പൗലോസ് ഒരു സഭയിലേക്ക് ഒരു വേലക്കാരനെ അയയ്ക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചതായി അവിടെപ്പറയുന്നു. എന്നാൽ തിമോഥെയോസിനെ യല്ലാതെ യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർക്കുവേണ്ടി കരുതുന്ന ഒരുവനെയും കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. മറ്റൊന്നുകൂടി അവിടെ പറയുന്നു. “എല്ലാവരും സ്വന്തം കാര്യമത്രേ അന്വേഷിക്കുന്നു” (ഫിലി. 2:21). ആരെപ്പറ്റി പൗലോസ് ഇതു എഴുതിയോ ആ ആളുകൾക്ക് ഈ സത്യത്തെപ്പറ്റി ഒരു വിദൂര സൂചന പോലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർ പൗലോസിന്റെ സഹപ്രവർത്തകരായിരുന്നു. ആത്മാക്കൾക്കു വേണ്ടി സത്യസ

ഇത്തിരി വെട്ടം

തന്റെ ഹൃദയപ്രകാരമുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ അഥവാ തനിക്കു തുല്യ ചിത്തനായ ഒരുവൻ എന്നു ദൈവം ദാവീദിനെപ്പറ്റി സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞിരുന്നു. ഇരുമനസ്സ് അവനിൽ അശേഷവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ദൈവത്തിന്റെ പൂർണ്ണരക്ഷയിലെ അതുക എന്നതു മാത്രമായിരുന്ന അവന്റെ പ്രധാന ശ്രദ്ധാവിഷയം. ഒരു മനുഷ്യനു പൂർണ്ണ രക്ഷ പ്രാപിക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം ഉണ്ടായിരിക്കുകയും അതേസമയം അവൻ മറ്റു ചിലതിൽക്കൂടി താൽപര്യം പുലർത്തുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അവൻ ഇരുമനസ്സുള്ളവനത്രേ.

സ്വവും ആത്മാർത്ഥവുമായ കരുതൽ തങ്ങൾക്കുണ്ടെന്ന് അവർ പൂർണ്ണമായും സങ്കല്പിച്ചിരുന്നു. തീർച്ചയായും അവർ നല്ല ചാതുര്യത്തോടെ പ്രസംഗിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അതിന്റെ യെല്ലാം ഇടയിൽ അവർ തങ്ങളെപ്പറ്റിത്തന്നെ ചിന്തിക്കുകയും സ്വന്തം കാര്യം അന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സാധാരണഗതിയിൽ നിങ്ങൾ എത്ര ചതുരമായി സംസാരിക്കുന്നുവോ അത്രയധികം ആളുകൾക്കു നിങ്ങളെപ്പറ്റി മതിപ്പുണ്ടാകുന്നു. അത്രമാത്രം വിദഗ്ദ്ധരാണ് മിക്ക ആളുകളും. എന്നാൽ ഒരുവൻ തന്നെത്തന്നെ വിധിക്കുന്നതിൽ എപ്രകാരം തെറ്റു പറ്റാനിടയുണ്ടെന്നു വേഗ

ത്തിൽ നമുക്കു കണ്ടു പിടിക്കാം. ഇവിടെ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ആളുകൾ ദുരുപദേഷ്ടാക്കന്മാർ ആയിരുന്നില്ല. അവർ സത്യോപദേശം മുറുകെപ്പിടിച്ചിരുന്നവരും അതു വേണ്ടവണ്ണം ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളവരും ആയിരുന്നു. തങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷ വളരെ പ്രധാനമാണെന്ന് അവർ കരുതിയിരുന്നു. അവരുടെ പ്രസംഗം കേട്ടവരും അങ്ങനെ തന്നെ ചിന്തിച്ചു പോന്നു. ഒരു കാര്യത്തിൽ അവരെ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്ന ജനങ്ങളെ നമുക്കു നീതീകരിക്കാം. കാരണം, അവർ കേട്ടത് ശരിയായ ഉപദേശം തന്നെ ആയിരുന്നു.

ഈ വേദഭാഗത്തെ നാം എങ്ങനെ കൈകാര്യം ചെയ്യണം? ഇത് ഒരു അച്ചടിപ്പിശകല്ല. വിവിധ ഭാഷകളിലായി അസംഖ്യം ബൈബിൾ വിവർത്തനങ്ങൾ ഉണ്ട്. നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നിടത്തോളം തർജ്ജമകൾ നിങ്ങൾക്കു വായിച്ചു നോക്കാം. ഈ ഒരേ കാര്യം തന്നെ എല്ലാറ്റിലും പറയുന്നു. പൗലോസിന് അയയ്ക്കുവാൻ യോഗ്യനായ മറ്റാരും ഇല്ലായിരുന്നു. എന്നു വച്ച് സത്യസന്ധരായ ആളുകൾ ഇല്ലായിരുന്നു എന്നർത്ഥമില്ല. എന്നാൽ തന്റെ സഹപ്രവർത്തകരുടെ ഇടയിൽ ആ പ്രത്യേക സമയത്ത് അദ്ദേഹത്തിന് അയയ്ക്കുവാൻ കഴിയുന്നവരായി തിമൊഥെയോസല്ലാതെ ഒരാളും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. “എല്ലാവരും സ്വന്തംകാര്യം അന്വേഷിക്കുന്നു.” അവർ അന്വേഷിച്ചിരുന്നത് താന്താന്റെ പ്രശസ്തിയും മതിപ്പുമായിരുന്നു.

സിറാക്ക് അത്ഭുതകരമായി പ്രസംഗിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന ജ്ഞാനിയായ ഒരു മനുഷ്യനെപ്പറ്റി പറയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അവൻ തനിക്കു തന്നെ ഒരു പ്രയോജനവും വരുത്താത്തവനാണ് എന്നത്രേ അവനെക്കുറിച്ചു രേഖപ്പെ

ടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഇത്ര ദുഃഖകരമായ ഒരു കാര്യം നിങ്ങൾ എന്നെങ്കിലും കേട്ടിട്ടുണ്ടോ? മറ്റുള്ളവരെ സഹായിപ്പാൻ അവനു കഴിയും. പ്രശസ്തനായ ഒരു പ്രസംഗകനാണവൻ. എന്നാൽ അവന്റെ വ്യക്തി ജീവിതത്തിൽ കാര്യങ്ങൾ ആകേണ്ടതുപോലെല്ലെ ആയിരിക്കുന്നത്. തന്നെത്തന്നെ അവഗണിച്ച ശേഷം അവൻ പരകാര്യത്തിൽ വ്യാപൃതനായിക്കഴിയുന്നു.

എന്നിരുന്നാലും ഒരുവൻ നേരുള്ളവനെങ്കിൽ അവനു വെളിച്ചം ലഭിക്കും. ആതു മാറ്റമില്ലാത്ത കാര്യമാണ്. 'നേരുള്ളവർക്കു ഇരുട്ടിൽ വെളിച്ചം ഉദിക്കുന്നു' (സങ്കീ. 112:4). നേരുള്ളവർ എന്ന വാക്കിന് ഒരു വിശദീകരണം നോർവീജിയൻ തർജ്ജമയിലുണ്ട്. "ദയയും കരുണയും നീതിയുമുള്ളവൻ." അത്തരക്കാർക്കു സ്വന്തം രക്ഷയെപ്പറ്റി സജീവ താൽപര്യമുണ്ട്. അവർ അതിനുവേണ്ടി ജാഗ്രതയോടെ പ്രവർത്തിക്കും. അവരുടെ വഴിയിലെല്ലാം ദൈവം വെളിച്ചം പകരും. അതിനെ ഒഴിവാക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. ദൈവം ജീവിക്കുന്നു എന്നത് എത്ര തീർച്ചയാണോ അത്രയും തീർച്ചയാണ് ഈ കാര്യം. അവർ തങ്ങൾക്കു വേണ്ടിത്തന്നെ കൂടുതൽ ആഴത്തിലുള്ള ഒരു രക്ഷയെ അന്വേഷിക്കുകയും അത് അവർക്കു ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും.

119-ാം സങ്കീർത്തനം നിസ്തുല്യമായ ഒരു വേദഭാഗമാണ്. ഇരുമനസ്സിൽ നിന്നു സ്വതന്ത്രനായ ഒരു മനുഷ്യൻ എപ്രകാരം ആയിരിക്കുമെന്ന് അതു വ്യക്തമാക്കുന്നു. അതു സാവകാശമായും ഗാഢചിന്തയോടും നിങ്ങൾ വായിക്കണമെന്നു ഞാൻ ശുപാർശ ചെയ്യുന്നു. നേരുള്ള, ഏകാഗ്രഹിതനായ, ഒരു മനുഷ്യൻ എപ്ര

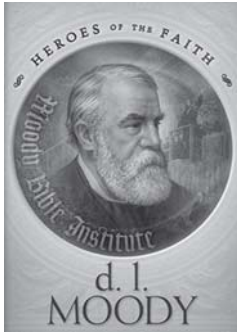
കാരമുള്ളവനാണെന്നു വ്യക്തമായൊരു ധാരണ ലഭിക്കുമാറ് ഒറ്റയിരിപ്പിൽ പല ആവൃത്തി അതു വായിച്ചുനോക്കൂ. അതു ഫലപ്രദമായിരിക്കുന്നോ എന്നതിനെപ്പറ്റി ലേശവും സംശയിക്കേണ്ടതില്ല. അത്ഭുതാവഹമായ 176 വാക്യങ്ങൾ. എല്ലാം ഒരേയൊരു കാര്യത്തെപ്പറ്റിത്തന്നെ. ദാവീദാണ് ഇതെഴുതിയതെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. മറ്റാരുമാവാനിടയില്ല. മുഴുവൻ സങ്കീർത്തനത്തിലും ദൈവിക ന്യായപ്രമാണത്തെ, അഥവാ ദൈവവചനത്തെപ്പറ്റി വ്യാപിച്ചു കാണുന്ന സ്ഥായിയായ താൽപര്യം അത്ഭുതകരം തന്നെ.

വാക്യം 113: "ഇരുമനസ്സുള്ളവരെ ഞാൻ വെറുക്കുന്നു; എന്നാൽ നിന്റെ ന്യായപ്രമാണം എനിക്കു പ്രിയമാകുന്നു." തന്റെ ഹൃദയപ്രകാരമുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ അഥവാ തനിക്കു തുല്യചിന്തനായ ഒരുവൻ എന്നു ദൈവം ദാവീദിനെപ്പറ്റി സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞിരുന്നു. ഇരുമനസ്സ് അവനിൽ അശേഷവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ദൈവത്തിന്റെ പൂർണ്ണരക്ഷയിലെത്തുക എന്നതു മാത്രമായിരുന്ന അവന്റെ പ്രധാന ശ്രദ്ധാവിഷയം. ഒരു മനുഷ്യനു പൂർണ്ണ രക്ഷ പ്രാപിക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം ഉണ്ടായിരിക്കുകയും അതേസമയം അവൻ മറ്റു ചിലതിൽക്കൂടി താൽപര്യം പുലർത്തുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അവൻ ഇരുമനസ്സുള്ളവനത്രേ. ഒരളവിലെല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരളവിൽ, ഭൂരിപക്ഷം ആളുകളുടെയും അവസ്ഥ ഇതു തന്നെ. ഈയൊരു കാര്യം ജീവിതത്തിലെ മറ്റെല്ലാം കാര്യങ്ങളെയും ബാധിക്കുന്നു. എനിക്ക് ഇപ്പോൾ ദൈവം നൽകിയിട്ടുള്ള ആത്മീയ പ്രകാശത്തിൽ ഇത് അത്യന്തം തെളിവായി ഞാൻ കാണുന്നു. (തുടരും)

എമ്മ മുഡിയും ഡി. എൽ മുഡിയും - 2

'സാക്ഷാൽ വിധവ'യുടെ മകൻ

ലോകപ്രശസ്ത സുവിശേഷകനായിരുന്ന ഡി. എൽ. മുഡിയുടെ ചെറുപ്പകാലം ദുരിതപൂർണ്ണമായിരുന്നു. “നസ്രേത്തിൽ നിന്നു വല്ല നൻമയും വരുമോ” എന്നു നഥനയേൽ പറഞ്ഞതുപോലെ. ആ കാലങ്ങൾ നോക്കിയാൽ മുഡിയുടെ ഭവനമോ ജൻമനാടോ

ആഗോളപ്രശസ്തി നേടുമെന്ന സൂചനപോലും തരികയില്ല. ഈ അനുഗൃഹീത സുവിശേഷകൻ ജനിച്ചുവീണത് ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ നടുവിലേക്കായിരുന്നു. അമേരിക്കയിലെ മസ്സാച്ചുസ്സസ് സംസ്ഥാനത്തിലെ കണക്റ്റിക്കട്ട് നദിയുടെ തീരത്തുള്ള 'നോർത്ത് ഫീൽഡ്' എന്ന പട്ടണമായിരുന്നു ഡി.എൽ. മുഡിയുടെ നാട്. 1837 ഫെബ്രുവരി 5ന് അമ്മ ബെറ്റ്സിയുടെ പിറന്നാൾ ദിനത്തിൽ, കുടുംബത്തിലെ ആറാമത്തെ കുഞ്ഞായി ഡയറ്റ് ജനിച്ചു (ഡി.എൽ. മുഡി). അമ്മയുടെ ബെർത്ത്ഡേയിൽ ജനിച്ചതുകൊണ്ട്, ബെറ്റ്സിക്ക് ഡയറ്റ്റിനോട് ഇത്തിരി ഇഷ്ടക്കൂടുതൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവോ എന്നു സംശയിച്ചുപോകും. കാരണം പഠിക്കാൻ പിന്നോട്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും ഡയറ്റ്റിന്റെ ചുറുചുറുക്കും ശൃംഗീയും കണ്ടിട്ട് ഈ കുസൃതിക്കൂട്ടൻ ഭാവിയിൽ ആരെങ്കിലും ആയേക്കുമെ

ന്നൊരു തോന്നൽ ബെറ്റ്സിക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നു. യേശുവിന്റെ അമ്മ മറിയയെപ്പോലെ ബെറ്റ്സിയും എല്ലാം ഹൃദയത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചു. അല്ലെങ്കിൽ തന്നെ അധാനിച്ചു കൂടുംബം പോറ്റേണ്ട ഈ അമ്മയ്ക്ക് ഇതൊക്കെ മറ്റുള്ളവരുടെ മുഖിൽ വിളമ്പാൻ നേരമുണ്ടോ?

ഡയറ്റ്റിന്, മുത്തനാല് സഹോദരൻമാരും ഒരു സഹോദരിയുമുണ്ടായിരുന്നു. കെട്ടിടം പണിക്കാരനായിരുന്ന പിതാവ് എഡ്വിൻ മുഡി മദ്യപനായിരുന്നു. കടംകേറി പാപ്പരാകുവാൻ പിന്നെത്തു വേണം? ഡയറ്റ്റിന് നാലു വയസ്സുള്ളപ്പോൾ ആ കുടുംബത്തിന് വലിയൊരു ആഘാതമേറ്റു. പണിക്കു പോയ എഡ്വിൻ പെട്ടെന്നു ചങ്കു വേദന വന്നു മരിച്ചു. ഭാര്യ ബെറ്റ്സി അന്നു പൂർണ്ണ ഗർഭിണിയായിരുന്നു. കുടുംബഭാരം ഒരു വശത്ത്, കടഭാരം മറുവശത്ത്, നാനാവിധ പരിശോധനകൾ നാലുപാടും മുട്ടുന്ന അവസ്ഥ. കടക്കാർ വന്നു വീട്ടുപകരണങ്ങളും കുതിരയും പശുവും മറ്റു സാധനങ്ങളും കടത്തിനു പകരമായി എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി. കഷ്ടിച്ചുവീടു മാത്രം ഒഴിഞ്ഞു കൊടുക്കേണ്ടിവന്നില്ല. എഡ്വിന്റെ മരണശേഷം ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ബെറ്റ്സി ഇരട്ടക്കുട്ടികളെ പ്രസവിച്ചു. 36 വയ

സ്തുളള വിധവയും ഒൻപതു മക്കളും!

“നിന്റെ മക്കളെ അനാഥരായിത്തീർത്താൽ മറ്റൊരാൾക്ക് വിധവയായിത്തീരുന്നില്ലേ? വിധവയായ സ്ത്രീ എങ്ങനെ ഒൻപതു കുട്ടികളെ വളർത്തും? അവസാനം അവർ ജയിലിലെത്തും. അല്ലെങ്കിൽ മിക്കവാറും കഴുത്തിൽ കുരുക്കിടും.”

ബെറ്റ്സി - മുഡിയുടെ മാതാവ്

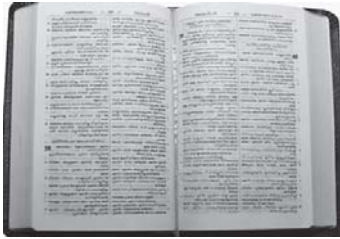
“ബന്ധുക്കളുടെയും അയൽക്കാരുടെയും അഭിപ്രായങ്ങൾ ഈ രീതിയിലായിരുന്നു. ഇതിനൊന്നും മറുപടി പറയാതെ രാവെന്നും പകലെന്നുമില്ലാതെ ബെറ്റ്സി അധാനിച്ച് പശുവിനെ കറന്നും, നൂൽ നൂറ്റും കമ്പിളിയുടുപ്പുകൾ നെയ്തും കുടുംബം പോറ്റി. സഭ്യശ വാക്യങ്ങൾ 31:13ൽ പറയുന്നതുപോലെ “കൈകൊണ്ട് വേല ചെയ്യുന്ന” ഉത്തമ സ്ത്രീക്ക് ഉദാഹരണം. കുട്ടികൾ മുതിർന്നപ്പോൾ അവരെ അയൽക്കാരുടെ കൃഷിയിടങ്ങളിൽ ചെറിയ ജോലികൾക്കു പറഞ്ഞുവിട്ടു. ദുരിതങ്ങളുടെ ബാഹുല്യം കൊണ്ടാവാം ബെറ്റ്സിയെ ദുഃഖത്തിലാഴ്ത്തി പതിനഞ്ചുകാരനായ മുത്തമകൻ ഐസായ വീടു വിട്ട് ഒളിച്ചോടിപ്പോയി. കുടുംബ പ്രാർത്ഥനകളിൽ ആ ദേശാന്തരിയെ മടക്കി വരുത്തണമേ എന്നു ബെറ്റ്സി ഉച്ചത്തിൽ അപേക്ഷിച്ചു. കണ്ണൂനീർ തുകുമ്പോൾ മനസ്സലിയുന്ന സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവ് വിധവയുടെ അപേക്ഷ കേട്ട് ചില വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം മകനെ മടക്കി കൊണ്ടുവന്നു.

‘സാക്ഷാൽ വിധവയും ഏകാകിയുമായവൾ ദൈവത്തിൽ ആശ വെച്ച്

രാപകൽ യാചനയിലും പ്രാർത്ഥനയിലും ഉറ്റുപാർക്കുന്നു’ (1 തിമൊ. 5:5). രാത്രിയിൽ കുഞ്ഞുങ്ങളെല്ലാവരും ഉറങ്ങിയെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തിയ ശേഷം ബെറ്റ്സി ദൈവസന്നിധിയിൽ കണ്ണുനീർ ഒഴുക്കി. വിധവ മാർക്കുള്ള വാഗ്ദാന

ങ്ങൾ മുറുകെ പിടിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു. അമ്മയറിയാതെ ഒളിഞ്ഞു നിന്ന് അമ്മയുടെ കണ്ണുനീർ കണ്ടു കുഞ്ഞുങ്ങൾ വളർന്നു. കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ മുനിൽ അമ്മ സന്തോഷവതിയായി കാണപ്പെട്ടു. ഡയറ്റിന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ ജോർജ്ജ് അടുത്ത ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു കർഷകന്റെ സഹായിയായി ജോലി ചെയ്തിരുന്നു. അവന്റെ ഗൃഹാതുരത്വം അകറ്റാനായി, കൊച്ചു ഡയറ്റിനും പത്തു വയസ്സുള്ള പ്ലോൾ വീട്ടിൽ നിന്നും മാറി ജ്യേഷ്ഠനോടൊപ്പം താമസിക്കേണ്ടി വന്നു. കുറവുകളും പ്രയാസങ്ങളും ഏറെയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും വീട് ഡയറ്റിന് സ്വർഗ്ഗതുല്യമായിരുന്നു. വഴിനീളെ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് ജ്യേഷ്ഠനോടൊപ്പമുള്ള ആ യാത്ര വളരെ വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷവും മുഡിയുടെ ഓർമ്മയിൽ തങ്ങി നിന്നിരുന്നു.

“അവൾ തന്റെ കൈ എളിയവർക്കു തുറക്കുന്നു. ദരിദ്രന്മാരുടെ അടുക്കലേക്കു കൈ നീട്ടുന്നു” (സഭ്യശ. 31:20). ഇല്ലായ്മയുടെ നടുവിലും തന്റെ വീടിനു മുനിൽ കൈനീട്ടുന്ന പാവപ്പെട്ടവർക്കു ബെറ്റ്സി ആഹാരം

ബൈബിളിലൂടെ... എഫെസ്യർ

ശിശുക്കളാകരുത്; പുത്രന്മാരാകുക

ഒന്നാം അധ്യായം (തുടർച്ച)

തുടർന്നു നമ്മൾ 1:4,5 വാക്യങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെ വായിക്കുന്നു. “അവിടുന്ന് നമ്മെ സ്നേഹത്തിൽ മുൻനിയമിച്ചു.” മുൻനിയമിച്ചു എന്നത് വളരെയധികം തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെട്ട മറ്റൊരു വാക്കാണ്. ദൈവം എന്തിനാണ് നമ്മെ മുൻനിയമിച്ചിരിക്കുന്നത്?

അതു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കോ നരകത്തിലേക്കോ പോകുന്നതിനു വേണ്ടിയാണോ? സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പോകുന്നതിന് അവിടുന്ന് ആരേയും മുൻനിയമിക്കുന്നില്ല. ‘തിരുഹിതത്തിനു പ്രസാദപ്രകാരം ക്രിസ്തുയേശുവിൽ നമ്മെ പുത്രന്മാരാക്കുവാൻ അവിടുന്ന് നമ്മെ മുൻനിയമിച്ചിരിക്കുന്നു.’

പിതാവിന്റെ വ്യാപാരത്തിൽ ഉത്തരവാദിത്വ ബോധമുള്ള ഒരു പുത്രനെപ്പോലെ നിങ്ങൾ പെരുമാറുക.

നാം പക്ഷതയുള്ളവരായി ക്രിസ്തുവിൽ പുത്രന്മാരാകുവാനാണ് അല്ലാതെ ശിശുക്കളായിട്ടിരിക്കാനല്ല അവിടുന്ന് നമ്മെ മുൻനിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ പിതാവിന്റെ വ്യാപാരത്തിൽ ഉത്തരവാദിത്വബോധമുള്ള ഒരു പുത്രനെപ്പോലെ നിങ്ങൾ പെരുമാറുക. ഒരു പിതാവ് തന്റെ 25 വയസ്സുള്ള മകനെ തന്റെ വ്യാപാര സ്ഥാപനത്തിൽ ഇരുത്തുന്നതും തന്റെ നാലു വയസ്സുകാരനായ മകനെ അവിടെ ഇരുത്തുന്നതും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമെന്താണ്? നാലു വയസ്സുകാരൻ തന്റെ കുട്ടുകാർ വന്നു വിളിച്ചാൽ അവരോടൊപ്പം കളിക്കാൻ ഓടിപ്പോകും. എന്നാൽ ഒരു 25 വയസ്സുകാരൻ വിശ്വസ്തതയോടെ ആ സ്ഥാപനത്തിൽ ഇരിക്കും. ആവശ്യമെങ്കിൽ പാതിരാത്രി വരെ ഇരിക്കും. അതാണ് പുത്രനും ശിശുവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം.

ദൈവത്തിന്റെ വേലയെക്കുറിച്ചു തികഞ്ഞ ഉത്തരവാദിത്വ ബോധമുള്ള ചില പുത്രന്മാർ ദൈവസഭയിലുണ്ട്. അവർ അതിനെ സംബന്ധിച്ച ഭാരമുള്ളവരും അതിനെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുന്നവരുമാണ്. അവർ ശമ്പളത്തിനു വേണ്ടിയല്ല വേല ചെയ്യുന്നത്. നല്ല ഉത്തരവാദിത്വ ബോധമുള്ളതുകൊണ്ട് അവർ വേല ചെയ്യുന്നു. ഒരിക്കലും വളരാത്ത ചില ശിശുക്കളും സഭയിലുണ്ടായിരിക്കും. അവർക്കു വിനോദത്തിലും സംഗീതത്തിലും ആണ് താല്പര്യം. അവർക്കു ദൈവവേലയെ സംബന്ധിച്ച ഉത്തരവാദിത്വബോധം ഇല്ല. അവർ സഭായോഗങ്ങൾക്കു വന്നു വെറുതെ ഇരുന്നു കേട്ടിട്ടു പോകുന്നു. അവർ സഭയ്ക്കായി ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ല. ഇവർ ശിശുക്കൾ മാത്രമാണ്. പുത്രന്മാരല്ല.

1:7ൽ നാം വായിക്കുന്നു: “നമുക്കു സമൃദ്ധിയായി നൽകിയ തന്റെ കൃപാധനത്തിനൊത്തവണ്ണം വീണ്ടെടുപ്പുണ്ട്.” അതു കൃപയുടെ ആദ്യ ഭാഗമാണ് - പാപമോചനം. റോമർ 6:14 കൃപയുടെ മറ്റൊരു ഭാഗമാണ്. 1:13ൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ അവിടുന്ന് മുദ്രയിട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. 1:14ൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വരത്തെ ‘നമ്മുടെ അവകാശത്തിന്റെ അച്ചാര’മായി എഴുതിയിരിക്കുന്നു. അഞ്ചു ലക്ഷം രൂപയ്ക്കു ഒരു വസ്തു വാങ്ങുമ്പോൾ ആദ്യം 50000 രൂപ നൽകി ബാക്കി തുക മൂന്നു മാസത്തിനുള്ളിൽ നൽകാമെന്നു സമ്മതിച്ച് ഒരു കരാർ ഒപ്പു വയ്ക്കുന്നു. ആ 10% തുക പറഞ്ഞ കാലയളവിനുള്ളിൽ മുഴുവൻ തുകയും നൽകി ഒരു വസ്തു വാങ്ങുമെന്നുള്ളതിനുള്ള ഉറപ്പാണ്, അച്ചാരമാണ്.

ദൈവം നമ്മെ രക്ഷിച്ച് ഒരുനാൾ പൂർണ്ണമായി ക്രിസ്തുവിനെ പോലെ ആക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. അതിനുള്ള ഉറപ്പാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്ന ദാനം. ദൈവം ഒരു പുതിയ ശരീരം ഇതുവരെ നൽകിയിട്ടില്ല. നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ ജഡത്തിന്റെ മോഹങ്ങളെ അവിടുന്ന് ഇതുവരെ പൂർണ്ണമായി നീക്കിക്കളഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇതെല്ലാം ഒരുനാൾ നടക്കും എന്നു നാം എങ്ങനെ അറിയും? അതിനുള്ള ഉറപ്പായിട്ടാണ് അവിടുന്ന് പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ നമുക്കു നൽകിയിരിക്കുന്നത്. അവിടുന്ന് ഒരുനാൾ എന്റെ മനസ്സ് ക്രിസ്തുവിന്റെ മനസ്സുപോലെ തന്നെ ആക്കി തീർക്കും.

പൗലോസ് പറയുന്നു: “നിങ്ങൾക്കു കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തെയും സകലവിശുദ്ധന്മാരോടുമുള്ള സ്നേഹത്തെയും കുറിച്ചു കേട്ടതു മുതൽ

ദൈവവചനത്തിന്മേലുള്ള ബുദ്ധിപരമായ പഠനമാണു പഴയ ഉടമ്പടിയുടെ കാലത്ത് കർത്താവിനെ ക്രൂശിച്ച ശാസ്ത്രീമാരേയും പരീശന്മാരെയും സൃഷ്ടിച്ചത്. തല ഉപയോഗിച്ചു ദൈവവചനം പഠിക്കുന്നതിനു നിങ്ങളുടെ ജീവിതം ചെലവഴിച്ചാൽ വേദപുസ്തകം സംബന്ധിച്ചു ധാരാളം അറിവു നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും. അതോടൊപ്പം നിങ്ങളൊരു പരീശനോ ശാസ്ത്രീയോ ആയി തീരുകയും ചെയ്യും. ദൈവിക സത്യങ്ങൾ തലയിൽ നിന്നും ഹൃദയത്തിലേക്കു ഇറങ്ങി ഒരു വെളിപ്പാടായി തീരണം. തലയിൽ നിന്നും ഹൃദയത്തിലേക്കുള്ള ആ 12 ഇഞ്ച് താഴ്ച സകലത്തേയും വ്യത്യാസപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

എന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ നിങ്ങളെ ഓർത്തു കൊണ്ട് നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഞാൻ നിരന്തരം സ്തോത്രം ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു” (1:15,16). ദൈവജനത്തിനു വേണ്ടി എപ്പോഴും നന്ദികരേറ്റിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു വ്യക്തിയാണ് പൗലൊസ്. തുടർന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നു: “കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവവും മഹത്വമുള്ള പിതാവുമായവൻ നിങ്ങൾക്കു ജ്ഞാനത്തിന്റെയും വെളിപ്പാടിന്റെയും ആത്മാവിനെ നൽകണമെന്നു ഞാൻ

പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു” (1:17). “വെളിപ്പാട്” എന്ന വാക്കു ശ്രദ്ധിക്കുക. അതു പുതിയ ഉടമ്പടിയിലെ ഒരു വാക്കാണ്. പഴയ ഉടമ്പടിയുടെ ഊന്നൽ ‘ന്യായപ്രമാണത്തെ ധ്യാനിക്കുക’ എന്നതായിരുന്നു. എന്നാൽ പുതിയ ഉടമ്പടിക്കു കീഴിൽ ‘പരിശുദ്ധാത്മാവിലൂടെ ദൈവവചനത്തിന്മേൽ വെളിപ്പാടു ലഭിക്കുക’ എന്നതിനാണ് ഊന്നൽ നൽകുന്നത്. പഴയ ഉടമ്പടിക്കു കീഴിൽ വചനം അറിയുക എന്നതിനായിരുന്നു പ്രാധാന്യം. എന്നാൽ പുതിയ ഉടമ്പടിക്കു കീഴിൽ ദൈവത്തെ തന്നെ അറിയുന്നതിനാണ് പ്രാധാന്യം.

പൗലൊസ് തുടർന്നു പറയുന്നു. ‘നിങ്ങളുടെ ഹൃദയഭൃഷ്ടി (നിങ്ങളുടെ മനസ്സല്ല) പ്രകാശിക്കണമെന്നു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു” (1:18). പുതിയ ഉടമ്പടിയുടെ ഊന്നൽ എപ്പോഴും ഹൃദയത്തിലാണ്. പഴയ ഉടമ്പടിയുടെ ഊന്നൽ തലയിലേക്കു കടക്കുന്ന അറിവിന്മേലായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അത് “ഹൃദയത്തിലേക്കു കടക്കുന്ന പ്രകാശ”ത്തിന്മേലാണ്. പഴയ ഉടമ്പടിയുടെ കീഴിലും ഹൃദയപ്രകാരമുള്ള ചില മനുഷ്യർ ഉണ്ടായിരുന്നു. സഭ്യശ വാക്യങ്ങളിൽ ഹൃദയത്തെ സംബന്ധിച്ചു ധാരാളം പറയുന്നുണ്ട്. ദാവീദ് ദൈവത്തിന്റെ ഹൃദയപ്രകാരമുള്ള ഒരു മനുഷ്യനായിരുന്നു. എന്നാൽ പൊതുവെ പറഞ്ഞാൽ പഴയ ഉടമ്പടിക്കു കീഴിലെ പുരോഹിതന്മാരും വേദശാസ്ത്ര പണ്ഡിതന്മാരും ഹൃദയപ്രകാരമുള്ള മനുഷ്യരായിരുന്നില്ല. ദൈവവചനത്തിന്മേലുള്ള ബുദ്ധിപരമായ പഠനമാണു പഴയ ഉടമ്പടിയുടെ കാലത്ത് കർത്താവിനെ ക്രൂശിച്ച ശാസ്ത്രീമാരേയും പരീശന്മാരെയും സൃഷ്ടിച്ചത്. തല ഉപയോഗിച്ചു ദൈവവചനം

പഠിക്കുന്നതിനു നിങ്ങളുടെ ജീവിതം ചെലവഴിച്ചാൽ വേദപുസ്തകം സംബന്ധിച്ചു ധാരാളം അറിവു നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും. അതോടൊപ്പം നിങ്ങളോരു പരീശനോ ശാസ്ത്രീയോ ആയി തീരുകയും ചെയ്യും. ദൈവിക സത്യങ്ങൾ തലയിൽ നിന്നും ഹൃദയത്തിലേക്കു ഇറങ്ങി ഒരു വെളിപ്പാടായി തീരണം. തലയിൽ നിന്നും ഹൃദയത്തിലേക്കുള്ള ആ 12 ഇഞ്ച് താഴ്ച സകലത്തേയും വ്യത്യസ്തപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

പൗലൊസ് ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിച്ചു “അവരുടെ ഹൃദയഭൃഷ്ടി പ്രകാശിച്ചിട്ട്” അവർ ഇതു കാണണം:

- (1) അവിടുത്തെ വിളിയുടെ പ്രത്യാശ.
- (2) അവിടുത്തെ അവകാശത്തിന്റെ മഹിമാധനം
- (3) അവർക്കുവേണ്ടി വ്യാപരിക്കുന്ന അവിടുത്തെ ശക്തിയുടെ അളവറ്റ വലിപ്പം (1:19).

ഈ സത്യങ്ങൾ അവർ മനസ്സിലാക്കുവാൻ തന്റെ കത്ത് അവർ 25 പ്രാവശ്യമെങ്കിലും വായിക്കണം എന്നു പൗലൊസ് അവരോട് ആവശ്യപ്പെട്ടില്ല. അവർ ഒരുപക്ഷേ 100 പ്രാവശ്യം വായിച്ചാലും അവർക്കിതു മനസ്സിലാകണമെന്നില്ല. ഈ മഹത്തായ സത്യങ്ങളുടെ മേൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ അവർക്കു വെളിപ്പാട് ലഭിക്കണമെന്നാണ് അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിച്ചത്. വേദപുസ്തകത്തിലെ എബ്രായ, ഗ്രീക്കു വാക്കുകളുടെ അടിസ്ഥാന അർത്ഥം അറിഞ്ഞാലും പൂർണ്ണമായി ആത്മീയ അന്ധനായിരിക്കുവാനും ക്രിസ്തുവിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ള ഒരു ആത്മീയ അനുഗ്രഹം പോലും പ്രാപിക്കാതിരിക്കുവാനും സാധിക്കും. ദൈവം മുൻനിയമിച്ചതുപോലെ വിശുദ്ധനും നിഷ്കളങ്കനും

ആകുവാൻ സാധിക്കയില്ല.

പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ വേദപുസ്തകത്തിന്മേൽ ഒരു വെളിപ്പാട് ലഭിച്ചാൽ കാര്യങ്ങൾ തികച്ചും വ്യത്യസ്തമാകും. നിങ്ങൾക്ക് ഒരുപക്ഷേ ഗ്രീക്കുഭാഷ അറിയുകയില്ലായിരിക്കും. എന്നാൽ നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനെ അറിയും. നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനെ പോലെയാകും. വേദപുസ്തകത്തിലെ ചെക്കുകൾ (ദൈവികവാഗ്ദാനങ്ങൾ) സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ബാങ്കിൽ നിന്നു മാറി ആത്മീയ സമ്പത്തുള്ള ഒരു വനമായി തീരുവാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയും. അതിനാൽ ഒരു വെളിപ്പാടില്ലാതെ വേദപുസ്തകം പഠിക്കാൻ ശ്രമിക്കരുത്. പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ നിന്നും വെളിപ്പാട് ലഭിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ആയിരിക്കണം നിങ്ങളുടെ വേദപുസ്തക പഠനം. ഹൃദയത്തിനു പകരം തലയ്ക്ക് ഉറുന്നൽ നൽകുന്നവർ നിങ്ങളെ വഴിതെറ്റിക്കുകയാണ്. മനസ്സ് ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു ഞാൻ എതിരല്ല. ഞാൻ പഠിക്കുമ്പോഴും പ്രസംഗിക്കുമ്പോഴും എന്റെ മനസ്സിനെ വ്യാപകമായി ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. അല്ലാത്തപക്ഷം എനിക്കു നിങ്ങളോടു സംസാരിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. എന്നാൽ ഞാൻ എന്റെ മനസ്സിനെ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ അടിമയാക്കിയിരിക്കുന്നു. നാം വേദപുസ്തകം പഠിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ കണ്ണുകൾ ഉപയോഗിച്ചു വായിച്ചുകൊണ്ടാണ് തുടങ്ങുന്നത്. പിന്നീട് വചനം നമ്മുടെ മനസ്സിലേക്കു (ജഡത്തിലേക്കു) കടക്കുന്നു. എന്നാൽ പിന്നീട് ആ വചനം ജഡത്തെ തുളച്ചു ആത്മാവിലേക്കു കടക്കണം. അപ്പോഴാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവ് നമുക്കു വെളിപ്പാട് നൽകുന്നത്.

പഴയ നിയമത്തിലെ മൂന്നു ഭാഗങ്ങളുള്ള സമാഗമന കൂടാരത്തിൽ ഇതി

ന്റെയൊരു ചിത്രം കാണാം. ദൈവ വചനം വായിക്കുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നമ്മുടെ ശരീരത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതാണ് പ്രാകാരം. അടുത്ത ഭാഗമായ വിശുദ്ധ സ്ഥലം സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ദേഹിയെയാണ്. അതിലൂടെയാണ് നാം ദൈവവചനം മനസ്സിലാക്കുകയും (മനസ്സ്) ഉണർത്തപ്പെടുകയും (വികാരം) ചെയ്യുന്നത്. പിന്നീട് വരുന്ന അതിവിശുദ്ധ സ്ഥലം നമ്മുടെ ആത്മാവിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അവിടെയാണ് ദൈവം നമുക്കു വെളിപ്പാടുകൾ നൽകി അവിടുത്തെ വചനത്തിന്റെ അനുസരണത്തിലേക്കു നമ്മെ നടത്തുന്നത്. വെളിപ്പാടുകൾ ലഭിക്കുമ്പോൾ മാത്രമാണ് നാം വാസ്തവത്തിൽ ദൈവവചനത്തിലൂടെ ദൈവത്തെ കേൾക്കുന്നത്. അപ്പോൾ മാത്രമേ ദൈവിക ഉദ്ദേശ്യം നമുക്കു നിവർത്തിയാക്കുവാൻ സാധിക്കൂ.

അതുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ എല്ലാ വേദപുസ്തക പഠനവും വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കുക എന്നതിനപ്പുറത്തേക്കു കടന്നു വെളിപ്പാടും അനുസരണവും ആകണം. യേശു മരിച്ചതിനാൽ തിരശ്ശീല ചീന്തപ്പെടുകയും നമുക്ക് അതിവിശുദ്ധ സ്ഥലത്തേക്കു പ്രവേശനം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു (എബ്രായ. 10:20). പരീശന്മാർ വേദപുസ്തകം വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. എന്നാൽ അവർക്ക് അതിന്മേൽ വെളിപ്പാടുകളൊന്നും ലഭിച്ചില്ല. അതിനാൽ യേശുവിനെ ബെയ്ത്സബുൽ എന്നും ഭൂതങ്ങളുടെ തലവനെന്നും ഒക്കെ വിളിച്ചു. എന്നാൽ പത്രൊസിനു ദൈവവചനത്തിന്മേൽ വെളിപ്പാടു ലഭിക്കുകയും യേശുവിനെ മിശിഹായായി കാണുകയും ചെയ്തു.

ദൈവം നമ്മെ വിളിച്ചിരിക്കുന്ന വിളിയുടെ പ്രത്യാശ ഏതെന്നു നാം അറിയണമെന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവ് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഒരിക്കൽ ഇതു കണ്ടു കഴിഞ്ഞാൽ ലോകത്തിന്റെ സകല അശുദ്ധിയോടുമുള്ള നിങ്ങളുടെ മനോഭാവത്തെ അതു മാറ്റും. വിശുദ്ധരായിരിപ്പാൻ നാം വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ലോകത്തിലുള്ള മറ്റുള്ളവർക്കു വായിക്കുവാനും കാണുവാനും സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ള പലതും നാം കാണുകയോ വായിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. ഒരു ശസ്ത്രക്രിയ നടത്തുവാൻ തയ്യാറെടുത്തു നിൽക്കുന്ന ഒരു ഡോക്ടറെ കുറിച്ച് ഓർക്കുക. അയാൾ തന്റെ കൈകൾ പൂർണ്ണശുദ്ധി വരുത്തിയിട്ടായിരിക്കും നിൽക്കുന്നത്. അല്ലാത്ത പക്ഷം അയാളുടെ കൈകളിലെ രോഗാണുക്കൾ രോഗിയെ മരണത്തിലേക്കു നയിക്കാം. ഏതെങ്കിലും ശസ്ത്രക്രിയാ ഉപകരണം താഴെ വീണാൽ ഡോക്ടർ അത് എടുക്കുകയോ ഉപയോഗിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ അതു വളരെ ശുദ്ധിയുള്ളതായിരിക്കും. എന്നാൽ അതു നിലത്തു വീണതിനാൽ തറയിലെ അണുക്കൾ അതിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടുണ്ടാകും. ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി ഈ ലോകത്തു ജീവിക്കുമ്പോൾ വിശുദ്ധിക്കായി ഇതുപോലെ 100% എരിവുള്ളവനായിരിക്കണം.

മറ്റുള്ളവർക്കു പലവിധ ലൗകിക സുഖഭോഗങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടാം. എന്നാൽ നമ്മെ ദൈവം വിശുദ്ധമാക്കുവാൻ ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നു. നാം അതു നിറവേറ്റണം. ക്രിസ്തീയ നേതാക്കന്മാർ തന്നെ ശുദ്ധരായി ജീവിക്കാതിരിക്കുന്നതിനാൽ അവർ തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തെ അവരുടെ ദൃഷ്ടിച്ച ഹൃദയംകൊണ്ടു

മലിനപ്പെടുത്തുന്നു. അങ്ങനെ അവർ ആത്മീയ മരണം കൊണ്ടുവരുന്നു.

നിങ്ങളുടെ വിളിയാലുള്ള പ്രത്യാശ എന്തെന്നു നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? വിശുദ്ധരിലുള്ള അവിടുത്തെ അവകാശത്തിന്റെ മഹിമയാനം നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടോ? ഇവിടെ പറയുന്നത് സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ള നമ്മുടെ അവകാശത്തെക്കുറിച്ചല്ല. എന്നാൽ ദൈവത്തിനു നമ്മളിൽ ഉള്ള അവകാശത്തെക്കുറിച്ചാണ്. ദൈവത്തിനു നമ്മളിൽ ഒരു അവകാശമുണ്ട്.

നമ്മളിൽ വെളിപ്പെടുത്താവുന്ന അവിടുത്തെ ശക്തിയുടെ വലുപ്പം നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തിയ ഏറ്റവും വലിയ ശക്തി സൃഷ്ടിയിലായിരുന്നു. അതു യേശുവിനെ മരണത്തിൽ നിന്നും ഉയർപ്പിച്ചതാണ് (1:20). ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ നൂക്കു ചുറ്റും കാണുന്നത് ആദ്യ സൃഷ്ടിയാണ്. യേശുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ രണ്ടാമത്തെ സൃഷ്ടി, ഒരു പുതിയ സൃഷ്ടി തുടങ്ങി. പുതിയ സൃഷ്ടി പഴയതിലും ശക്തമാണ്. ഉല്പത്തി ഒന്നാം അധ്യായത്തിൽ വായിക്കുന്നതിനെക്കാൾ വളരെ ശക്തമാണ് യോഹന്നാൻ 20-ാം അധ്യായത്തിൽ നാം വായിക്കുന്നത്. ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ വെളിപ്പെട്ട ഏറ്റവും വലിയ ശക്തി ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനമാണ്. സദാചാരം നൽകുന്ന ബലം ശരീരബലത്തേക്കാൾ വലിയതാണ്.

ആ ശക്തിയെക്കുറിച്ചൊരു വെളിപ്പാട് നമുക്കുണ്ടാകേണ്ടതിനായി പൗലൊസ് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ആ ശക്തി നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ നിന്നാണ് തുടങ്ങുന്നത്. ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാന ശക്തി ഒരുനാൾ നമ്മുടെ ശരീരത്തിൽ നാം അനുഭവിക്കും. ഇന്ന്

വിശുദ്ധരായിരിപ്പാൻ നാം വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ലോകത്തിലുള്ള മറ്റുള്ളവർക്കു വായിക്കുവാനും കാണുവാനും സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ള പലതും നാം കാണുകയോ വായിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. ഒരു ശസ്ത്രക്രിയ നടത്തുവാൻ തയ്യാറാക്കിയ നിൽക്കുന്ന ഒരു ഡോക്ടറെ കുറിച്ച് ഓർക്കുക. അയാൾ തന്റെ കൈകൾ പൂർണ്ണ ശുദ്ധി വരുത്തിയിട്ടായിരിക്കും നിൽക്കുന്നത്. അല്ലാത്തപക്ഷം അയാളുടെ കൈകളിലെ രോഗാണുക്കൾ രോഗിയെ മരണത്തിലേക്കു നയിക്കാം.

ആ പുനരുത്ഥാന ശക്തി നമ്മുടെ ആത്മാവിൽ നാം അനുഭവിക്കണം എന്നാണ് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ആത്മീയ മരണത്തിൽ നിന്നും നമ്മെ ഉയർപ്പിക്കുന്നതാണ് പുരുത്ഥാനത്തിന്റെ ശക്തി. പാപത്തിന്റെ പ്രമാണം നമ്മെ ആത്മീയ മരണത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നു. പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ ശക്തി അതിനെതിരെ നമ്മെ ഉയർത്തുന്നു.

അധ്യായം രണ്ട്

ഗുരുതാകർഷണ നിയമത്തിനെതിരെ (താഴോട്ടു വലിക്കുന്ന) ഞാൻ ഒരു പുസ്തകം എടുത്ത് ഉയർത്തുന്നതു പോലെയാണ് പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ ശക്തി. പാപത്തിന്റെ പ്രമാണത്തിൽ നിന്നും നമ്മെ ഉയർത്തുന്ന

ആരാണ് ശരി? തന്റെ പിതാവിനെ വിശ്വസിച്ചവനോ? അതോ താൻ കണ്ടതും അനുഭവിച്ചതും വിശ്വസിച്ചവനോ? പല ക്രിസ്ത്യാനികളും അവർ കാണുന്നതും അനുഭവിക്കുന്നതും അനുസരിച്ചാണ് ജീവിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ നമ്മെ ചതിക്കാം. അതിനാൽ ഞാൻ എന്റെ സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവിനെ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഒരുപക്ഷേ എനിക്കു കാണുവാനും അനുഭവിക്കുവാനും കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും അവിടുന്ന് പറയുന്നതെല്ലാം യഥാർത്ഥമാണ്.

പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ ശക്തി നമ്മെ സ്വർഗ്ഗസ്ഥലങ്ങളിലാണ് ഇരുത്തുന്നത്. നാം 2:1-6ൽ വായിക്കുന്നത് നാം പാപത്തിൽ മരിച്ചവരായിരുന്നു എന്നാണ്. എന്നാൽ ഈ ശക്തിയാണ് നമ്മെ ഉയർപ്പിച്ച് ക്രിസ്തുവിനോടു കൂടെ സ്വർഗ്ഗ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇരുത്തിയിരിക്കുന്നത് (2:6). ഇതൊരു ആലങ്കാരിക ഭാഷാ പ്രയോഗം മാത്രമാണെന്നും ചിലർ കരുതുന്നു. എന്നാൽ അങ്ങനെയല്ല. ഇതു സത്യമാണ്. ഇതു സത്യമാണെന്നു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നെങ്കിൽ മാത്രമേ നമുക്കതു ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. സകല മനുഷ്യരും ഭോഷ്കു പറയുന്നവരെങ്കിലും ദൈവം സത്യവാൻ. നമ്മുടെ തോന്നലുകൾ നമ്മെ ചതിക്കുന്നതാ

ണ്. നമ്മുടെ ദർശനങ്ങൾ പോലും നമ്മെ ചതിക്കും.

സൂര്യാസ്തമനം കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്ന രണ്ടു കുട്ടികളുടെ കഥയുണ്ട്. 12 വയസ്സുള്ള മുതിർന്ന കുട്ടി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “ഹേയ് സൂര്യൻ സ്ഥാനം മാറുന്നുണ്ട്. രാവിലെ അതു കിഴക്കു ഭാഗത്തായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അതു പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തായിരിക്കുന്നു.” എന്നാൽ ആറു വയസ്സു മാത്രം പ്രായമുള്ള ചെറിയ കുട്ടി പറഞ്ഞു: “അല്ല നമ്മുടെ ഡാഡി പറഞ്ഞത് ഓർക്കുന്നില്ലേ? സൂര്യനല്ല സഞ്ചരിക്കുന്നത് ഭൂമിയാണ് അതിന്റെ അച്ചുതണ്ടിൽ കറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.” മുതിർന്ന കുട്ടി വീണ്ടും പറഞ്ഞു: “ഞാൻ കണ്ടതും അനുഭവിച്ചതും മാത്രമേ വിശ്വസിക്കുകയുള്ളൂ. സൂര്യൻ കിഴക്കു നിൽക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. ഇപ്പോൾ അതു പടിഞ്ഞാറാണ്. എന്നു മാത്രമല്ല ഭൂമി എന്റെ കാൽക്കീഴിൽ തിരിയുന്നതായി എനിക്കു തോന്നിയതുമില്ല. അതു നിശ്ചലമാണ്.” ചെറിയ കുട്ടി അപ്പോൾ പറഞ്ഞു: “ഞാൻ ഡാഡിയെ വിശ്വസിക്കുന്നു.”

ആരാണ് ശരി? തന്റെ പിതാവിനെ വിശ്വസിച്ചവനോ? അതോ താൻ കണ്ടതും അനുഭവിച്ചതും വിശ്വസിച്ചവനോ? പല ക്രിസ്ത്യാനികളും അവർ കാണുന്നതും അനുഭവിക്കുന്നതും അനുസരിച്ചാണ് ജീവിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ നമ്മെ ചതിക്കാം. അതിനാൽ ഞാൻ എന്റെ സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവിനെ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഒരുപക്ഷേ എനിക്കു കാണുവാനും അനുഭവിക്കുവാനും കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും അവിടുന്ന് പറയുന്നതെല്ലാം യഥാർത്ഥമാണ്. (തുടരും)

(മൊഴിമാറ്റം: സാജു ജോസഫ്)

വിശ്വസിക്കുകയും സ്നാനമേൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും - II

(കഴിഞ്ഞ ലക്കം തുടർച്ച...)

വെള്ളത്തിനടിയിലെ ലോകം

വാച്ച്മാൻ നീ

ഇത്ര പ്രമേയത്തെ ഉദാഹരിക്കുന്നതിനായി സ്നാനത്തെയും രക്ഷയെയും ഒരുമിച്ചു കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന മറ്റൊരു ഭാഗം തിരുവെഴുത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട്. 1 പത്രൊസ് മൂന്നാമധ്യായത്തെയാണ് ഞാൻ പരാമർശിക്കുന്നത്. നോഹയുടെ കാലത്ത് പെട്ടകം ഒരുക്കുന്ന സമയത്ത് ദൈവം ദീർഘക്ഷമയോടുകൂടെ കാത്തിരുന്നതിനപ്പുറിയും ആ പെട്ടകത്തിൽ അല്പജനം എന്നു വെച്ചാൽ എട്ടുപേർ വെള്ളത്തിൽക്കൂടി രക്ഷ പ്രാപിച്ചതിനെപ്പറ്റിയും അപ്പൊസ്തലൻ അവിടെ പ്രതിപാദിക്കുന്നു (വാക്യം 20). അവിടെ പറയുന്ന വെള്ളം അഥവാ പ്രളയജലം മറ്റൊന്നിന്റെ മുൻകുറി (ദൃഷ്ടാന്തം) ആണ്. ആ ജലത്തിന്റെ സാദൃശ്യമായ സ്നാനം ഇപ്പോൾ നമ്മെയും രക്ഷിക്കുന്നതായി അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുന്നു. നോഹ വെള്ളത്തിലൂടെ രക്ഷപ്പെട്ടുവെന്ന കാര്യം എത്രമാത്രം ഉറപ്പായിത്തന്നെ സ്നാനത്തിലൂടെയുള്ള നമ്മുടെ രക്ഷയിലും അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ദയവായി ഒരു കാര്യം ഓർക്കുക. വീണ്ടും ജനനത്തെപ്പറ്റിയോ നരകത്തിൽ നിന്നോ പാപത്തിൽ നിന്നോ ഉള്ള വിടുതലിനെപ്പറ്റിയോ അല്ല ഇവിടെ ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നത്. നാമിവിടെ രക്ഷയെപ്പറ്റി

യാണു പറയുന്നതെന്നു വ്യക്തമായി ധരിക്കുക. ഇതു കേവലം ചില പദപ്രയോഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച പ്രശ്നമല്ല. ഇന്നത്തെ ലോകവ്യവസ്ഥയിൽ നിന്ന് അടിസ്ഥാനപരമായിത്തന്നെ ബന്ധം വിച്ഛേദിക്കുകയാണ് ഇവിടെ നമുക്കാവശ്യമായിട്ടുള്ളത്.

പത്രൊസ് ഇവിടെ എന്തർത്ഥമാണ് ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു കൂടുതൽ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ നാം ഉൽപത്തി 6 മുതൽ 8 വരെ അധ്യായങ്ങളിലേക്കു തിരിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവിടെയുള്ള ചിത്രം വളരെക്കാര്യങ്ങൾ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കും. അന്നു നോഹയുടെ കാലത്തു സമ്പൂർണ്ണമായി ദുഷിച്ച ഒരു ലോകമാണുണ്ടായിരുന്നത്. ഈ ലോകത്തെ ദൈവമാണു സൃഷ്ടിച്ചതെങ്കിലും മനുഷ്യൻ തന്നെത്തന്നെ സാത്താനു കീഴ്പ്പെടുത്തിയും ആ പ്രവൃത്തി നിമിത്തം ഭൂമി അത്യന്തം വഷളായിത്തീർന്നുവെന്നു. ഒരിക്കൽ ലോകത്തിലേക്കു പ്രവേശിച്ച പാപം വളർന്ന് അത്യന്തം ഭയാനകമായിത്തീർന്നു. അവസാനം ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവു തന്നെ ആ വഷളത്വം കണ്ട് “അയ്യോ! മതി മതി!” എന്നു നിലവിളിക്കുകയാണ്. പരിഹരിക്കാനാവാത്ത ഒരവസ്ഥയിൽ കാര്യങ്ങൾ

എത്തിച്ചേർന്നു. ഇനി ന്യായവിധി കൊണ്ടു ലോകത്തെ നശിപ്പിക്കുക എന്നതു മാത്രമായി ഏക പോംവഴി.

അതിനാൽ ഒരു പെട്ടകം നിർമ്മിക്കുവാനും അതിലേക്കു നോഹയുടെ കുടുംബത്തെയും എല്ലാ സൃഷ്ടികളിലും ആണും പെണ്ണുമായി ഈരണ്ടീരണ്ടിനെയും പ്രവേശിപ്പിക്കുവാനും ദൈവം കല്പിച്ചു. അപ്രകാരം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞതോടെ ജലപ്രളയം ആരംഭിച്ചു. അതു മുഖാന്തിരം ഭൂമിയിലെ എല്ലാ ഉയരമുള്ള പർവതങ്ങളേയും മുടിയ ജലത്തിനു മീതെ പെട്ടകത്തിലുള്ള വർ ഉയർത്തപ്പെട്ടു. അവർ മുങ്ങിച്ചാകാതെ രക്ഷപ്പെട്ടു എന്ന കാര്യമല്ല ഇവിടെ പ്രധാനമായ സംഗതി. അതല്ല ഇവിടുത്തെ പോയിന്റ്. യഥാർത്ഥ പോയിന്റ് ഇതാണ്: വെള്ളത്തിനടിയിൽപ്പെട്ടു പോയ ദുഷിച്ച ലോകവ്യവസ്ഥയിൽ നിന്നു പുറത്തു വന്ന ഏക സമൂഹം ഈ എട്ടുപേർ മാത്രമായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം പുറത്തുവരുന്നതിന്റെ അനിവാര്യമായ ഫലം വ്യക്തിപരമായ ജീവിതത്തിലെ ഉന്നത നിലവാരമാണ്. ഈ ലോകത്തിൽ തന്നെ മുഴുകിക്കഴിയുന്നതിന്റെ ഫലം വ്യക്തിപരമായ നാശവും. എന്നാൽ രക്ഷയെന്നത് ഈ പുറത്തുവരലാണ്: അതിന്റെ ഫലമല്ല. ഈ വ്യത്യംശം ശ്രദ്ധിക്കുക. അതൊരു വലിയ കാര്യമാണ്. രക്ഷയെന്നത് സാരാംശത്തിൽ സാന്താനേതായ ഒരു നശിച്ച വ്യവസ്ഥയിൽ നിന്നുള്ള പുറത്തു വരലാണ്.

അവർ അതിൽനിന്നു പുറത്തുവന്നു. ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം! എങ്ങനെയാണു പുറത്തു വന്നത്? ജലത്തിലൂടെ. അതിനാൽ നോഹ പെട്ടകത്തിൽക്കടന്ന് പ്രളയജലത്തിലൂടെ പുറത്തു വന്നതുപോലെ ഇന്നു

വിശ്വാസികൾ സ്നാനമേല്ക്കുമ്പോൾ പ്രതീകാത്മകമായി അവർ ദുഷിച്ച ലോകവ്യവസ്ഥയിൽനിന്ന് ജലത്തിലൂടെ സംഭവിക്കുന്ന ഈ പുറത്തുവരൽ ലോകത്തിൽ നിന്നുള്ള അവരുടെ രക്ഷയെ കുറിക്കുന്നു. ലോകത്തിന്റെ പ്രഭുവായ സാന്താനോടൊപ്പം ദൈവശിക്ഷയ്ക്കു പാത്രമായ ലോകവ്യവസ്ഥയിൽ നിന്നുള്ള ഒരു രക്ഷപെടലാണത്. ഇക്കാര്യം വിശേഷിച്ച് ഇന്നു സ്നാനമേല്ക്കുന്നവരോട് ഞാൻ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. നിങ്ങൾ മാത്രമല്ല വെള്ളത്തിനടിയിൽപ്പെടുന്നതെന്ന് ദയവായി ഓർമ്മിക്കുക. നിങ്ങൾ വെള്ളത്തിനടിയിലേക്കു പോകുമ്പോൾ ഒരു ലോകവ്യവസ്ഥ തന്നെ മുഴുവനായി നിങ്ങളോടൊപ്പം പോവുകയാണ്. നിങ്ങൾ വെള്ളത്തിൽ നിന്നുയർന്നു പുറത്തുവരുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിൽ, തിരമാലകൾക്കു മീതെ ഉയർന്നു നിൽക്കുന്ന പെട്ടകത്തിൽ, ആയിത്തീരുന്നു. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ലോകമാകെത്തന്നെ വെള്ളത്തിനടിയിൽ കുഴിച്ചിടപ്പെടുന്നു. നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആ ലോകം നോഹയുടെ കാലത്തെ ലോകം പോലെ തന്നെ; മേലാൽ ജീവിക്കാത്തവിധം മരണത്തിനേല്പിക്കപ്പെടുന്നു. സ്നാനത്തിലൂടെ നിങ്ങൾ ഇപ്രകാരം പ്രഖ്യാപിക്കുകയാണ്: “കർത്താവേ, എന്റെ ലോകത്തെ ഞാൻ പിന്നിൽ തള്ളുന്നു. അങ്ങയുടെ ക്രൂൾ എന്നെ എന്നെന്നേക്കുമായി അതിൽ നിന്നു വേർപെടുത്തുന്നു.”

അതുകൊണ്ട് സാദൃശ്യരൂപേണ പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ സ്നാനജലത്തിലൂടെ കടക്കുമ്പോൾ മുന്മുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ലോകവ്യവസ്ഥയൊന്നാകെ നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ആ ജലം മുഖേന വിച്ഛേദിക്കപ്പെടുകയാണ്.

അതിനി ഒരിക്കലും മടങ്ങി വരികയില്ല. നിങ്ങൾ മാത്രം അതിൽ നിന്നു പുറത്തു വരുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് അതു മറ്റൊരു ലോകത്തിലേയ്ക്കുള്ള പ്രവേശനമാണ്. ആ ലോകത്തിൽ നിങ്ങൾ ഒരു പ്രാവിനേയും ഒലിവു വൃക്ഷത്തിന്റെ പച്ചയിലെയെയും കാണുന്നു. ശിക്ഷാവിധിക്കധീനമായ ഒരു ലോകത്തിൽ നിന്ന് ദൈവികജീവൻ തുടിക്കുന്ന ഒരു പുതിയ ലോകത്തിലേയ്ക്കു നിങ്ങൾ കടക്കുകയാണ്.

ആ പഴയ ലോകത്തിൽ നിന്ന് ഒന്നും തുടർന്നു കൊണ്ടുപോകാൻ നിങ്ങൾക്കു സാധ്യമല്ലെന്നാണ് ഇതിന്റെ അർത്ഥം. ആദാമിലുള്ള ആ പഴയ ലോകവ്യവസ്ഥ അവിടെയിതാ, കിടക്കുന്നു. അതിനി ഒരിക്കലും പുറത്തേയ്ക്കു വരികയില്ല. മുമ്പു നിങ്ങൾ ഒരുപക്ഷേ, ഒരു കടയിലെ ജോലിക്കാരനോ ഒരു വീട്ടിലെ ഭൃത്യനോ ആയിരുന്നിരിക്കാം. അഥവാ ഒരുപക്ഷേ ഒരു വ്യാപാരസ്ഥാപനത്തിലെ മാനേജറോ ഡയറക്ടറോ ആയിരുന്നിരിക്കാം. ഇപ്പോഴും നിങ്ങൾ ഭൃത്യനായോ മാനേജറായോ തുടർന്നേക്കാം. എന്നാൽ ദൈവകാര്യങ്ങളിലേക്കു വരുമ്പോൾ, ദൈവസഭ, ദൈവശുശ്രൂഷ എന്നിവയിലേക്കു വരുമ്പോൾ, അവിടെ ദാസനല്ല, യജമാനനല്ല, ജോലിക്കാരനല്ല, മാനേജറുമില്ല. നിങ്ങൾ മുമ്പു യഹൂദനോ യഹൂദേതരനോ മാന്യനോ സാധാരണക്കാരനോ മറ്റു നൂറു നൂറു കാര്യങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലുമോ ആയിരുന്നിരിക്കാം. എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഈ ജലത്തിലൂടെ കടക്കുന്നതിലൂടെ ആ ലോകവ്യവസ്ഥയൊന്നാകെ ഇങ്ങിനെയൊന്നാകുന്നു. നിങ്ങളുടേതല്ല. ആ സ്ഥാനത്തു നിങ്ങൾ ഇനി ക്രിസ്തുവിലാണ്. അതിൽ യഹൂദനോ യവ

സ്നാനത്തെ ദൈവത്തോടു നല്ല മനസ്സാക്ഷിക്കുള്ള ഒരുപക്ഷേ അഥവാ സാക്ഷ്യമായി പത്രോസ് പരാമർശിക്കുന്നു. ആ സാക്ഷ്യം ഒരു പരസ്യപ്രഖ്യാപനമാണ്. അതിനാൽ ഈ പ്രവൃത്തിയിലൂടെ നിങ്ങൾ ഒരു കാര്യം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. അഥവാ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കാതെ നിങ്ങൾ ഒരു കാര്യം സാക്ഷിക്കുന്നു. വെള്ളത്തിലൂടെ കടന്നുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടേതായ പഴയ ലോകത്തെ പിന്നിൽ തള്ളിയിരിക്കുന്നതായും തികച്ചും പുതുതായ ഒന്നിലേക്കു പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നതായും സകല ലോകത്തിനും മുമ്പിൽ നിങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. അതാണ് രക്ഷ.

നനോ ദാസനോ സ്വതന്ത്രനോ ഒന്നുമില്ല. എല്ലാം ക്രിസ്തുവിൽ ഏകപുതുമനുഷ്യനത്രേ. ഒലിവുവൃക്ഷവും ഒലിവിലയും കുറിക്കുന്ന ഒരു പുതിയ ജീവിതവ്യവസ്ഥിതിയിലേക്കു നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുന്നു. ദൈവികജീവനാണ് അതിന്റെ മർമ്മം. “യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്താൽ” എന്ന പദപ്രയോഗം (1 പത്രോ. 3:2) ഭാവിയെ ഒന്നാകെ നിറം പിടിപ്പിക്കുന്നു. ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തികച്ചും പുതിയതായ ഒന്നിലേക്കു നിങ്ങൾ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു വ്യാഖ്യാനപ്രകാരം ‘അറാറാത്ത്’

എന്ന പദത്തിനു വിശുദ്ധഭൂമി എന്നാണർത്ഥം. അറാറാത്ത് മലയിലെ പുതിയ ഭൂമിയിൽ വന്നുറച്ച പെട്ടകത്തിൽ പുതിയ സൃഷ്ടിയെ കുറിക്കുന്ന ജീവജലം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യേശുവിന്റെ മരണത്തിൽ നിന്ന് ദൈവം തികച്ചും പുതുതായ ഒരു സൃഷ്ടിയെ ആവിഷ്കരിക്കുന്നു. ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ക്രിസ്തുവുമായുള്ള ഏകീഭാവത്തിൽ ദൈവം മനുഷ്യനെ ആ പുതിയ സൃഷ്ടിയിലേക്ക് പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നു. അവിടെയതാ ക്രിസ്തുവിൽ ഞാനും നിങ്ങളും!

നാം സ്നാനമേൽക്കാതെയിരുന്നാൽ അത് അത്ര ഗൗരവമായ കാര്യമോ എന്നു നിങ്ങൾ ചോദിച്ചേക്കാം. എന്റെ മറുപടി ഇതാണ്: കർത്താവു തന്നെ കല്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണത് (മത്താ. 28:19). താൻ തന്നെയും ഒഴിവാക്കുവാൻ സമ്മതിക്കാതെയിരുന്ന ഒരു കാര്യം (മത്താ. 3:13-15). സ്നാനത്തെ ദൈവത്തോടു നല്ല മനസ്സാക്ഷിക്കുള്ള ഒരപേക്ഷ അഥവാ സാക്ഷ്യമായി പത്രോസ് പരാമർശിക്കുന്നു. ആ സാക്ഷ്യം ഒരു പരസ്യപ്രഖ്യാപനമാണ്. അതിനാൽ ഈ പ്രവൃത്തിയിലൂടെ നിങ്ങൾ ഒരു കാര്യം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. അഥവാ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കാതെ നിങ്ങൾ ഒരു കാര്യം സാക്ഷിക്കുന്നു. വെള്ളത്തിലൂടെ കടന്നുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടേതായ പഴയ ലോകത്തെ പിന്നിൽ തള്ളിയിരിക്കുന്നതായും തികച്ചും പുതുതായ ഒന്നിലേക്കു പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നതായും സകല ലോകത്തിനും മുമ്പിൽ നിങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. അതാണ് രക്ഷ. ദൈവം നിങ്ങളെ ക്രിസ്തുവിൽ എവിടെ ആക്കിയിരിക്കുന്നുവോ അവിടെ നിങ്ങൾ ഒരു പരസ്യമായ നിലപാടു സ്വീകരിക്കുന്നു.

നാം രക്ഷയെ നരകത്തോടോ പാപത്തോടോ മാത്രം ബന്ധപ്പെടുത്തി ചിന്തിക്കുന്ന പക്ഷം മനസ്സിലാക്കാൻ വിഷമമായ വേദഭാഗങ്ങൾ തിരുവെഴുത്തിൽ കാണുന്നതിന്റെ കാരണം ഇതു വിശദീകരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണമായി ഫിലിപ്പിയിലെ കാരാഗൃഹ പ്രമാണിയോട് പൗലോസ് പറയുന്ന പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ ദുർഗ്രഹമായ വാക്കുകളിലേക്ക് അതു വെളിച്ചം വീശുന്നു. ആ മനുഷ്യൻ ചോദിച്ചു: “സഹോദരന്മാരേ, രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ ഞാൻ എന്തുചെയ്യണം?” നിങ്ങളാണെങ്കിൽ എന്തുത്തരം പറയും? നിങ്ങൾ ആധുനിക കാലത്തെ ഒരു നല്ല സുവിശേഷ വിഹിത പ്രസംഗകനാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ പറയും: “കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുക; എന്നാൽ നീ രക്ഷിക്കപ്പെടും.” എന്നാൽ പൗലോസ് ഇത്രയും കൂട്ടിച്ചേർത്തു: “നീയും നിന്റെ കുടുംബവും.” ഇവിടെ നിങ്ങൾ അത്ഭുത്തോടെ ചോദിക്കുന്നത് എനിക്കു കേൾക്കാം: “ഞാൻ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചാൽ ഞാനും എന്റെ കുടുംബവും രക്ഷപ്പെടും എന്നു താങ്കൾ യഥാർത്ഥമായും വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടോ?” ഇവിടെ നാം ഒരിക്കൽക്കൂടി സൂക്ഷിക്കണം. “കർത്താവായ യേശുവിൽ വിശ്വസിക്ക; എന്നാൽ നിനക്കും നിന്റെ കുടുംബത്തിനും നിത്യജീവൻ ലഭിക്കും” എന്നു പൗലോസ് പറഞ്ഞില്ല. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് ഇതാണ്: “കർത്താവായ യേശുവിൽ വിശ്വസിക്ക; എന്നാൽ നീ രക്ഷിക്കപ്പെടും; നിന്റെ കുടുംബവും.” ഇവിടെ പൗലോസ് ഒരു വ്യവസ്ഥിതിയെപ്പറ്റിയും കാരാഗൃഹപ്രമാണി അതിനെ നിരാകരിച്ച് പുറത്തു വന്നതിനെപ്പറ്റി

യുമാണ് പരാമർശിക്കുന്നത്. തന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ നാഥനെന്ന നിലയിൽ താനും തന്റെ കുടുംബവും അന്നു മുതൽ കർത്താവിനെ സേവിക്കാൻ പോകയാണെന്ന ഒരു പരസ്യ പ്രഖ്യാപനം ആ മനുഷ്യൻ ചെയ്കയും അതു പൊതുവിൽ അറിയപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, തെരുവിൽ കൂടി കടന്നുപോകുന്ന ആളുകൾ തന്നെയും ആ ഭവനത്തിലേക്കു വിരൽ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് - “അവർ ക്രിസ്ത്യാനികളാണ്” എന്നു പറയാൻ ഇടയാകും. അതാണു രക്ഷിക്കപ്പെടുക എന്നു പറയുന്നതിന്റെ താൽപര്യം. നിങ്ങൾ മറ്റൊരു വ്യവസ്ഥിതിയിൽപ്പെടുന്നവരാണെന്നു നിങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിക്കുകയാണ്.

ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം. ഇതിന് മഹത്വം നിറഞ്ഞ, ക്രിയാത്മകമായ മറ്റൊരു വശമുണ്ട്. ‘യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്താൽ സ്നാനം നമ്മെയും രക്ഷിക്കുന്നു’ എന്നു പറഞ്ഞ ശേഷം പത്രൊസ് തുടരുന്നു: ‘അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പോയി ദൈവത്തിന്റെ വലഭാഗത്തു ഇരിക്കുന്നു. ദൂതന്മാരും ശക്തികളും അധികാരങ്ങളും അവനു കീഴ്പ്പെട്ടു മിരിക്കുന്നു’ (വാക്യം 22). ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ സകലത്തിനും മീതേ സർവാധിപതിയാക്കിയിരിക്കുന്നു. എല്ലാ അധികാരങ്ങളെയും അവനു കീഴ്പ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇതു ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന ഒരു ദൈവത്തിന് ദേഹദേഹീകളോടൊപ്പം എന്ന പുതിയൊരു ലോകത്തിലേക്കു പ്രവേശിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയും.

ഞാനും നിങ്ങളും ആദാമ്യമായ ഒരു ലോകത്തിൽ നിന്നു പുറത്തു വരികയും ക്രിസ്തുവിലുള്ള മറ്റൊരു ലോകത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് എങ്ങനെയാണ്? ഈ

ചോദ്യത്തിന്റേ ഉത്തരം നിങ്ങൾക്കു നിശ്ചയമില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ വേറൊന്നു ചോദിക്കട്ടെ. നിങ്ങൾ ആദ്യം ആദാമ്യവ്യവസ്ഥിതിയിൽ പ്രവേശിച്ചതെങ്ങനെയാണ്? പ്രവേശന മാർഗ്ഗം നിഷ്ക്രമണ മാർഗ്ഗത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ആദാമിന്റെ വർഗ്ഗത്തിൽ ജനിച്ചതിലൂടെയാണ് നിങ്ങൾ ആദാമ്യലോകത്തിലേക്കു കടന്നത്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു പുറത്തു പോകുവാനുള്ള മാർഗ്ഗമെന്തായിരിക്കും? സ്പഷ്ടമായും അതു മരണത്തിലൂടെത്തന്നെയാണ്. മറുവശത്ത് ക്രിസ്തുവിലുള്ള ഒരു ലോകത്തിലേക്കു പ്രവേശിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കെങ്ങനെ കഴിയും? ഉത്തരം അതുതന്നെ. ജനനത്താൽ. “ദൈവം യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്താൽ നമ്മെ ജീവനുള്ള പ്രത്യാശയ്ക്കായി വീണ്ടും ജനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു” (പത്രൊ. 1:3). ഈ ജനനത്തിലൂടെയാണ് നാം ദൈവിക കുടുംബത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നത്. “അവന്റെ മരണത്തിന്റെ സാദൃശ്യത്തോട് നാം ഏകീഭവിച്ചവരായെങ്കിൽ പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ സാദൃശ്യത്തോടും ഏകീഭവിക്കും” (റോമ. 6:5). പഴയ ലോകവുമായുള്ള നിങ്ങളുടെ ബന്ധത്തിനു മരണം ഒരു വിരാമമിടുന്നു; അതുപോലെ പുനരുത്ഥാനം നിങ്ങളെ പുതിയ ലോകവുമായുള്ള സജീവ ബന്ധത്തിലേക്ക് ആനയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ക്രിസ്തു മരണത്തിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുകയാൽ ഞാൻ സ്നാനജലത്തിൽ നിന്നു പുറത്തു വന്നു ജീവിക്കാനാ രംഭിക്കുമ്പോൾ ജീവന്റെ പുതുക്കത്തിൽ നടക്കുവാനും എനിക്കു കഴിയും (റോമ. 6:4).

(അവസാനിച്ചു)

'സാക്ഷാൽ വിധവ'യുടെ മകൻ

വിളമ്പി. തങ്ങൾക്കുള്ളിൽ നിന്നും ഔദാര്യ ശീലമായിരിക്കുവാൻ കുഞ്ഞുങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചു. ആധുനിക ലോകത്തിൽ ഉറുമ്പുപോലും കടക്കാതെ വീടുകൾക്കു നാലുവശവും മതിൽ കെട്ടി, ഗേറ്റും പൂട്ടി, “പിച്ചക്കാർക്ക്” ഗെയ്റ്റിനടിയിൽക്കൂടി നാണയം ഇട്ടുകൊടുക്കുമ്പോൾ (ഒരു ചായയ്ക്കു തികയുമോ?) നാം കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു വച്ചേച്ചു പോകുന്ന മാതൃക എന്താണ്? പിൽക്കാലത്ത് ഡി. എൽ. മുഡിക്ക് പണത്തോടുണ്ടായിരുന്ന ‘പുറംതിരിഞ്ഞ’ മനോഭാവം ഈ അമ്മയിൽ നിന്നും പകരപ്പെട്ടതാണ് എന്ന് ഉറപ്പിക്കാം. വിവാഹത്തിന് ശേഷം മുഡിയും എമ്മയും മൂന്നു കുഞ്ഞുങ്ങളും എളിയ നിലയിൽ മിതവ്യയശീലമുള്ളവരായി ഷിക്കാഗോയിൽ പാർത്തു. അതുപോലെ അമ്മ ബെറ്റ്സി മസ്സോച്ചുസറ്റ്സിലും. മുഡി സുവിശേഷവേലയിൽ കൂടി വ്യക്തിപരമായി സാമ്പത്തിക നേട്ടമുണ്ടാക്കിയതായി ഒരു സൂചനയുമില്ല. തന്നിക്കും കുടുംബത്തിനും വേണ്ടി എത്രയും കുറച്ചു ചെലവാക്കി, ബാക്കി അത്രയും ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ പണിക്കു വേണ്ടി എന്നതായിരുന്നു മുഡിയുടെ നിലപാട്.

പൂർവ്വികരായ പ്യൂരിട്ടൻ തലമുറക്കാരുടെ കുലത്തിന്റെതായ സാഹസികത ജൻമനാ തന്നെ ഡയറ്റിന് ലഭിച്ചിരുന്നു. അതോടൊപ്പം തന്നിഷ്ടക്കാരനും. തന്നിഷ്ടം നടക്കാതെ വരുമ്പോൾ വല്ലാതെ പ്രതികരിക്കുകയും ചെയ്യും. അമ്മ ബെറ്റ്സി വളരെ കണിശക്കാരിയായിരുന്നു. കൂസുതി കാണിച്ചു മറ്റുള്ളവരെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നതിനും അനുസരണക്കേ

ടിനും ഡയറ്റിന് ചുട്ട അടി കിട്ടുമായിരുന്നു. ശിക്ഷയുടെ ഭാഗമായി വടി ഡയറ്റ് തന്നെ കൊണ്ടു വരണം. ഉണങ്ങിയ കമ്പ് ആണ് കൊണ്ടുവരുന്നതെങ്കിൽ തിരികെ വിട്ടു പച്ച കമ്പ് എടുപ്പിക്കും. ഒരു ദിവസം അടിച്ചപ്പോൾ തകർന്ന മനസ്സോടെ ബെറ്റ്സി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “ഡയറ്റ് ഈ വടികൊണ്ട് നീ എനിക്കു രണ്ടടി തന്നിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് ആശിക്കയാണ്!” ഡയറ്റിന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി. അടിയെക്കാൾ ഈ വാക്കുകൾ ഡയറ്റിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തി.

(പിൽക്കാലത്തു മുഡി തന്റെ കുടുംബ ജീവിതത്തിൽ കുഞ്ഞുങ്ങളോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ ശിക്ഷണനിയമങ്ങളേക്കാൾ സ്നേഹത്തിലൂടെയുള്ള അനുസരണത്തിനാണ് ഉന്നതം കൊടുത്തത്. വിവാഹത്തിന്റെ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ മുഡിയുടെ കാർക്കശ്യത്തിന് മുമ്പിൽ ഭാര്യ എമ്മ പലപ്പോഴും പാദസേവ ചെയ്യേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. ക്രമേണ ആപരക്കൻ സ്വഭാവം, തീവ്രമായി അലിയുന്ന മനസ്സിനും ഹൃദയത്തിനും വഴിമാറിക്കൊടുത്തു. അനുഭവങ്ങളിൽക്കൂടി, പാളിച്ചകളിൽക്കൂടി, യെഹ. 18:31ൽ കാണുന്നതുപോലെ ‘പുതിയ ഹൃദയവും പുതിയ ആത്മാവും’ മുഡി സമ്പാദിച്ചു. എമ്മയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ അവർക്കു കുഞ്ഞുങ്ങൾ ജനിച്ചു വളരാനുടങ്ങിയപ്പോഴാണ് ഈ മാറ്റം കൂടുതൽ പ്രകടമായത്. പഴയനിയമ ഭക്തനായ ഹാനോക്കിനെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ (ഉല്പ. 5:22). മുഡിയും കുഞ്ഞുങ്ങളെ ജനിപ്പിച്ച ശേഷം

ദൈവത്തോട് കൂടുതൽ അടുത്തു നടന്നുവെന്ന് ചുരുക്കം. മൂഡി ആവർത്തിച്ചു പറയുന്ന ഒരു വാചകം എമ്മ ഓർക്കുന്നതിപ്രകാരമാണ്!

“തകർന്ന, നൂറുണ്ടിയ ഹൃദയത്തോടെയല്ലാതെ നരകത്തെപ്പറ്റി പറയാൻ ആർക്കും അവകാശമില്ല.”)

ബെറ്റ്സി കർക്കശതയോടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ പതിവായി യൂണിറ്റേറിയൻ പള്ളിയിൽ ആരാധനയ്ക്കും സൺഡേസ്കൂളിനും പങ്കെടുപ്പിച്ചു. ഷൂവും സ്റ്റോക്കിങ്സും കുട്ടികൾക്ക് ആഡംബരവസ്തു ആയിരുന്നു. ഞായറാഴ്ച പള്ളിയിൽ പോകുമ്പോൾ അവരത് കൈകളിലെടുത്തു മഞ്ഞുപാതകളിലൂടെ നഗ്നപാദരായി നടക്കും. പള്ളിമുറ്റത്തോടടുക്കുമ്പോൾ അത് കാലിൽ ധരിച്ച് ആരാധനയിൽ പങ്കെടുക്കും. ത്രിത്വോപദേശത്തിലൊഴികെ മറ്റെല്ലാ ഉപദേശങ്ങളിലും യൂണിറ്റേറിയൻസ് അക്കാലത്തെ കോൺഗ്രിഗേഷണൽ സഭയോട് തുല്യത പുലർത്തി. കൃഷിയിടങ്ങളിൽ പണിയെടുക്കുന്ന മുതിർന്ന കുഞ്ഞുങ്ങൾ നിർബന്ധമായും ഞായറാഴ്ച രാവിലെ ആരാധനയിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ എത്തിയിരിക്കും. പള്ളിയിൽ ചിലപ്പോൾ രണ്ടു മീറ്റിംഗുകൾ ഉള്ളപ്പോൾ കൈയിൽ ഉച്ചഭക്ഷണവും കരുതും. രണ്ടു മീറ്റിംഗുകൾക്കും ഇടയിലുള്ള സൺഡേസ്കൂളും കഴിഞ്ഞു വൈകുന്നേരം മുതിർന്ന കുട്ടികൾ പണിസ്ഥലത്തേക്കും ചെറിയ കുഞ്ഞുങ്ങൾ ബെറ്റ്സിയോടൊപ്പം വീട്ടിലേക്കും പോകും. ‘കൂടിവരവുകളെ’ വിലമതിക്കാതെ ഞായറാഴ്ചകളിൽ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ട്യൂഷൻ പറഞ്ഞയയ്ക്കുമ്പോൾ ഈ വിധവയായ ബെറ്റ്സിയെ നമുക്കു ഓർക്കാം.

സംഗതി ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും കൊച്ചു ഡയറ്റിന് പ്രസംഗങ്ങളൊന്നും തലയിൽ കേറിയില്ല. പ്രാർത്ഥിക്കാനൊട്ടു തോന്നിയതുമില്ല. ദിവസേന കുസൃതി കൂടി കൂടി വന്നു. വാക്യങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുവാനും പ്രാർത്ഥിപ്പിക്കുവാനുമുള്ള അമ്മയുടെ പരിശ്രമങ്ങളും പരാജയപ്പെട്ടു. അങ്ങനെയിരിക്കെ ആറു വയസ്സുള്ളപ്പോൾ ഒരുനാൾ കൃഷി സ്ഥലത്തുവെച്ചു ഡയറ്റ് ഒരു ഇരുമ്പുകമ്പിവേലിക്കടിയിൽ പെട്ടു. ഭാരമുള്ള കമ്പിവേലി തനിയെ ഉയർത്താൻ ശ്രമിച്ചിട്ടും പറ്റിയില്ല. പേടിച്ചരണ്ട്, ‘സഹായിക്കണേ’ എന്നു വിളിച്ചു കൂവിയെങ്കിലും ആരും കേട്ടില്ല. താൻ മരിച്ചുപോകുമെന്നു ഡയറ്റ് ചിന്തിച്ചു. ഇനി ദൈവത്തിനു മാത്രമേ തന്നെ സഹായിക്കാൻ പറ്റൂ. ‘ദൈവമേ ഈ കമ്പിവേലി ഉയർത്താൻ എന്നെ സഹായിക്കണേ’ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ച് ഒന്നുകൂടി ശ്രമിച്ചു. അത് അനായാസം നീങ്ങി. ഡയറ്റിന് പ്രാർത്ഥനയിലുള്ള വിശ്വാസം വളരുവാൻ ഈ അനുഭവം മുഖാന്തരമായി.

പിതാമഹൻമാരുടെ പ്യൂരിറ്റൻ കാഴ്ചപ്പാടിൽ കുഞ്ഞുങ്ങളെ വളർത്താൻ ബെറ്റ്സി പരിശ്രമിച്ചിരുന്നു. മക്കൾ വിശ്വസ്തരും വാക്കുപാലിക്കുന്നവരും ആയിരിക്കണം എന്നവർക്കു നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. പിതാവ് മദ്യപനായിരുന്നതുകൊണ്ടാകാം, മദ്യത്തോടും മറ്റെല്ലാ സാമൂഹിക തീൻമകളോടും എന്നും എതിർത്തു നിൽക്കുമെന്ന് എല്ലാ മക്കളെക്കൊണ്ടും ദൈവാലയത്തിൽ വച്ച് പ്രതിജ്ഞയെടുപ്പിച്ചു. ബെറ്റ്സിയുടെ യൂണിറ്റേറിയൻ സഭയോടുള്ള ഈ പ്രതിബദ്ധത കൊണ്ടു തന്നെ, മൂഡിയുടെ മാനസാന്തരത്തോടും

ദൈവം യോജിപ്പിച്ചത്

തുടർന്നുള്ള ശുശ്രൂഷയോടും തണുപ്പൻ പ്രതികരണമാണ് ആദ്യ കാലങ്ങളിൽ ബെറ്റ്സിക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നത്. മാനസാന്തരപ്പെട്ട ശേഷം, യേശുക്രിസ്തുവിലൂടെയുള്ള തന്റെ വീണ്ടും ജനനാനുഭവം അമ്മയോടും സഹോദരങ്ങളോടും പങ്കുവെയ്ക്കാനായി ആവലോടെ മുഡി ഭവനത്തിലെത്തി. എല്ലാം കേട്ട ശേഷം ഒടുവിൽ അമ്മ വീറോടെ പ്രസ്താവിച്ചത് ഇപ്രകാരമാണ്: “ഞാൻ ചാകുന്നതു വരെ ഒരു യൂണിറ്റേറിയൻ ആയിരിക്കും.” ഇതു കേട്ട മുഡി ഭാരത്തോടെയാണ് അന്നു മടങ്ങിപ്പോയത്. മാതാപിതാക്കൾ മക്കളെ രക്ഷയിലേക്കു നടത്തിയത് നാം കേട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ മുഡിയുടെ കാര്യത്തിൽ നേരെ തിരിച്ചായിരുന്നു.

1875ൽ ലണ്ടൻ സുവിശേഷ പര്യടനത്തിനു ശേഷം ഡി.എൽ. മുഡി തിരികെ സ്വന്ത നാടായ നോർത്തംഫീൽഡിലെത്തി. അവിടെയും യോഗങ്ങളിൽ ക്രമീകരിച്ചിരുന്നു. കുടുംബാംഗങ്ങൾ എല്ലാം മുഡിയുടെ പ്രസംഗം കേൾക്കാൻ റെഡിയായി കൃതിരവണ്ടിയിൽ കയറി.

“മോളെ, എനിക്കുംകൂടി വണ്ടിയിൽ സ്ഥലം കാണുമോ?” ബെറ്റ്സി മുത്ത മകളോടു ചോദിച്ചു. ഇതുവരെയും മകന്റെ പ്രസംഗം കേൾക്കാൻ കൂട്ടാക്കാത്ത അമ്മയുടെ ഈ ചോദ്യം എല്ലാവരെയും ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തി. “തീർച്ചയായും ഉണ്ടമ്മേ!” എന്നു മക്കൾ സന്തോഷത്തോടെ പറഞ്ഞു. അന്നു 51-ാം സങ്കീർത്തനത്തിൽ നിന്നുമാണ് മുഡി പ്രസംഗിച്ചത്. അമ്മയുടെ സാന്നിധ്യം മൂല

മാകാം പതിവിലേറെ തീക്ഷ്ണ വികാരത്തോടെയാണ് സംസാരിച്ചത്. പാപം ചെയ്തു ദൈവസാന്നിധ്യം നഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോൾ ദാവീദിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നുയർന്ന ആ നിലവിളിയുടെ ഗാനം, ഏതു കഠിനഹൃദയത്തേയും സ്പർശിക്കാൻ മതിയായ താണല്ലോ. ബെറ്റ്സിയുടെ ‘യൂണിറ്റേറിയൻ’ അടിസ്ഥാനം പതുക്കെ ഇളകാൻ തുടങ്ങി. പ്രസംഗത്തിനൊടുവിൽ പതിവുപോലെ യേശുക്കർത്താവുമായി ഹൃദയം സമർപ്പിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ എഴുന്നേൽക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അമ്മയും എഴുന്നേറ്റു മുട്ടിന്മേൽ നിന്നു. ഡി.എൽ. മുഡിക്കു പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ വാക്കുകൾ കിട്ടിയില്ല. പകരം കൂട്ടുവേലക്കാരൻ, ബി.എഫ്. ജേക്കബ്സിനോടു സമർപ്പണപ്രാർത്ഥന നയിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു.

അമ്മയുടെ ശവസംസ്കാര ശുശ്രൂഷയിൽ മുഡി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “എന്റെ അമ്മ ഒരു ജ്ഞാനമുള്ള സ്ത്രീയായിരുന്നു. ഒരുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ശലോമോനെക്കാളും ജ്ഞാനമുണ്ടായിരുന്നു. കാരണം മക്കളെയെല്ലാം നല്ല ചിട്ടയോടെ വളർത്തി” (My mother was a very wise woman. In one sense she was wiser than Solomon because she knew how to bring up her children). മുഡിയുടെ ജീവിത വിജയത്തിന്റെ പിന്നിൽ അമ്മയുടെ സമർപ്പണവും പങ്കാളിത്തവും വലുതായിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും ദൈവത്തോടുള്ള ഭക്തിയും കടപ്പാടും കഴിഞ്ഞു മാത്രമേ, മുഡിയിൽ മാതൃതാൽപര്യം ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. (തുടരും)

THE SERMON ON THE MOUNT

Sandeep Poonen

Question:

Can you give me a summary of the teachings of Jesus?

Answer:

This is a really hard question, because there is no good answer. Jesus has the words of eternal life – how can one possibly summarize it. But as I thought about this question, I was reminded of the Sermon on the Mount in Matthew 5-7. It is probably the most famous sermon of all time. It's not a long sermon – it probably takes 20 minutes from start to finish. But it is packed with a heavy concentration of truth. And in it, I think we see many distinctives of the message of Jesus summarized in one discourse.

So I thought I would try to summarize the Sermon on the Mount in ordinary language. I wrote it in the form of a letter from God PERSONALLY to me – because that's how I see God's Word. It's not a set of edicts and commands; it's a letter written by the God who is love. I will split it up over the next few months. I hope that my personal paraphrase will bring fresh meaning to passages that we might already know.

MY PARAPHRASE ON THE SERMON ON THE MOUNT

I am Love. Love is not something I do. It is simply who I am. So when

I write this letter to you, it is “**Absolute Love**” speaking. It's not like anybody else you've imagined or been told. So when you read things here that are difficult for you to embrace, please remember that I am Love, and **I always and only** speak in Love...

BLESSED:

I want to tell you how to be really happy. People all over the world are pursuing happiness; some even have it written in the constitution of their government. Well, I'm going to give you the secret to happiness. Remind yourself of this every time you see a commercial or hear others talk about their lives. You may think that their vacations or fancy houses or corporate success will make you happy. But you'll be wrong. **What I am going to tell you is the only sure-fire way to happiness.** Trust me, I know since I made you!!!

So I hope you will believe Me and stop searching for happiness elsewhere. I'm going to spell it out here...

Matthew 5:3 - POOR IN SPIRIT THEIRS IS THE KINGDOM OF HEAVEN

First and foremost, you must understand that there is one place where

YOUTH SECTION

everybody is happy - and that is heaven. So who populates heaven with Me? Heaven is **filled** with people who always realize their great need and lack. They recognized that they didn't have a clue on how to do things the right way.

This is very different from how the earth operates. On earth, nations and governments welcome and attract those who have a lot to give (i.e., have a lot to offer). Not so in heaven. Those who truly recognize that I am the One in charge will always look to Me as their Provider, Protector, and Friend. So they will quickly and often come to me – even when they don't have some big need. Most people on earth think that they can handle life by themselves in normal times. And this is the biggest reason why they never find true happiness. So you want to be happy? First recognize your immense lack, and see that your fulfillment lies in Me!

Matthew 5:4 - MOURN COMFORTED

But let me explain what it means to be truly poor in spirit. There are some people who find that they are lacking, but it simply results in insecurity and low self-esteem. This is NOT what I mean by being poor in spirit. When you truly see your lack, there will be a genuine heart of mourning that accompanies it. So it is not just an intellectual agreement that you are lacking. If it is real, there will be a deep emotional weight that comes with it. How can you genuinely see your lack and not also be thoroughly affected by it.

But how will your mourning be the source of happiness? Because I will give you the the Holy Spirit, and He

is the **Infinite Comforter**. When you truly see and embrace your lack, you will find that I fill your lack. And not even my gifts or my blessings, but I Myself will be your comfort, your satisfaction, and your fulfillment. Sounds against everything you learn in this world, but I did come to turn this world right side up!

Matthew 5:5 - GENTLE INHERIT THE EARTH

It's amazing how the world has it upside down. It tells you that you have to grab and be assertive and have a "whatever it takes" mentality to get ahead. Well, they're wrong. Those who will end up owning everything on the earth are those who do not grab, and who do not step on others to get ahead. Just be kind and gentle in your conduct and speech. And watch what happens. You'll gain a much better thing than money. **You'll win the only things on this earth that is precious: The souls of people.** People will be won over to Me and My plan for their lives by your gentleness (1 Peter 3:15). And believe Me, that's the best thing that this earth has in it, and you will have obtained that! Let others have the money, the fame, and the power – all of those are here today, gone tomorrow. You seek people's souls. On the final day when I reveal everything, you will see that you were the real winner – you would have obtained the very best that this world has in it.

Matthew 5:6 - HUNGER AND THIRST FOR RIGHTEOUSNESS - SATISFIED

Here's another side to true happiness on this earth. Pay attention to what you really crave. When I say "crave" I am thinking about more than even wanting. Do you know how you

“crave” for water after a long walk on a hot day? You know how intensely you long for water to satisfy you? That’s what I mean by crave. Now, you’ll notice that the world craves for money, for power, for beauty, for status, for fame, for houses, for cars, etc. Well, don’t listen to their lies. You crave for righteous living. Seek to be honest and fair and upright. Long for justice and goodness on this earth. And prove that you mean it in your own personal life. Take this seriously, and you’ll see a kind of satisfaction that all those other things of this world cannot bring.

Matthew 5:7 - MERCIFUL - SHOWN MERCY

And speaking of others in the world, be merciful to them. You don’t know what they’re going through right now. You also don’t know what all they might have gone through. You wouldn’t know this, but many of them are holding on much better than even you would, if you had to go through what they went through. So be merciful to them. Do you remember how I received you when you came begging for forgiveness? Do you remember the huge pile of evil things that were stacked against you? And how I dismissed them right away because I am merciful? Well, be that same way to others as well. Believe Me, this will make you happy.

Matthew 5:8 - PURE IN HEART - SEE GOD

OK, a few more points on the pathway to true happiness. Make it a primary focus of your life to remove all idols from your heart. Your heart must remain completely free of all other

agendas and affections - so that it is fully available for My love to fill it. The more you see My mighty hand working and ruling in every situation, the more you’ll see of Me. So take your eyes of your circumstances and see My Hand that is in total control.

Matthew 5:9-12 - PEACEMAKERS - FRIENDS OF GOD; FACING PERSECUTION

And here are a last couple of points on happiness. You know you are My son. Well the sons (and daughters) of Mine will partner with Me in breaking down ALL barriers that exist between humans and Me. So strive to tell others of the peace that they have with Me because of the sacrifice of Jesus. And when folks despise you and your message of reconciliation or persecute you, even then embrace your inheritance with Me! Don’t lose your commitment to live right, but always do this with a spirit of lowliness and humility.

And finally, here’s one last point of happiness. Think about all that I have done for you. Think about the cross I bore *daily* to put My own will to death. The biggest “persecution” you will probably need to endure is the daily “persecution” of your self-will. But as you deny your self-will no matter what the cost (no matter what comfort or pleasures persecutes you), you are making a footstool for Me. And then, you don’t have to worry what people do to you. I will give you extraordinary grace to deal with all your extraordinary trials.

I’ll pick it up from here in the next installment.

(please mail your genuine doubts to: sandeep@poonen.org)

ത്തിയിരിക്കുന്നു (2 തിമൊ. 2:8). മറിയ ദാവിദിന്റെ സന്തതി പരമ്പരയിൽ പെട്ട സാധാരണ സ്ത്രീയായിരുന്നല്ലോ. യേശു ദൂമിയിൽ വന്നപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ അവകാശങ്ങളെല്ലാം ഉരിഞ്ഞു വച്ചു (ഫിലി. 2:5-8). അതുകൊണ്ടു ദൈവം ദോഷങ്ങളാൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെടാത്തവനാണെങ്കിലും (യാക്കോ. 1:13) ദൂമിയിൽ യേശു പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു (മത്താ. 4:1-11). അവിടുന്ന് സകലത്തിലും നമുക്കു തുല്യമായി പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടെങ്കിലും പാപം ചെയ്തില്ല (എബ്രാ. 4:15). യേശു സകലത്തിലും സഹോദരന്മാരായ നമുക്കു സദൃശനായി (എബ്രാ. 2:19). അവിടുന്ന് 'അനുസരണം പഠിച്ചു തികഞ്ഞവനായി' എന്നും എഴുതിയിരിക്കുന്നു (എബ്രാ. 5:7-9) - ഇതെല്ലാമാണു യേശുവിന്റെ മനുഷ്യത്വത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന വചനങ്ങൾ. ഉവ്വ്, അവിടുന്ന് പൂർണ്ണ മനുഷ്യനായിരുന്നു.

ഇന്നു ചില ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസ സമൂഹങ്ങൾ അവരുടെ ഉപദേശ പട്ടികയിൽ 'യേശു പൂർണ്ണ ദൈവവും പൂർണ്ണ മനുഷ്യനുമാണെന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു' എന്നു രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവരെ അടുത്തറിയുമ്പോൾ, യേശു പൂർണ്ണമനുഷ്യനായിരുന്നു എന്നത് അവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല എന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. യേശു ദൂമിയിലായിരുന്നപ്പോൾ തനിക്കു വിശന്നു, ദാഹിച്ചു, ഉറങ്ങി എന്നൊക്കെ സമ്മതിക്കുമെങ്കിലും അവൻ സകലത്തിലും സഹോദരന്മാർക്കു തുല്യനായെന്നോ, സർവ്വത്തിലും നമുക്കു തുല്യമായി പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടുവെന്നോ ഒന്നും അംഗീകരിക്കുകയില്ല. യേശുവിന്റെ ദൂമിയിലെ ജീവിതത്തിൽ അവിടുന്ന് പൂർണ്ണ മനുഷ്യനായെന്നല്ല, അവിടുത്തെ മനുഷ്യത്വത്തെ ഒരു മായക്കാഴ്ച പോലെയാണ് അവർ ചിന്തിക്കുന്നത്. ഇത് ഒരളവിൽ നമ്മൾ നേരത്തെ വിശദീകരിച്ച ഡോസെറ്റിക് ദുരുപദേശത്തിന്റെ പിന്തുടർച്ചയല്ലേ? ഇത് അപകടകരമല്ലേ?

'യേശുവിന്റെ ശരീരം യഥാർത്ഥമായിരുന്നില്ല അതു മായക്കാഴ്ചയായിരുന്നു' എന്നു കരുതിയ ആദ്യനൂറ്റാണ്ടുകളിലെ ക്രിസ്തുമത

അനുദിനവും അനുഗ്രഹിച്ചാൻ...

ത്തിലെ നോസ്റ്റിക് വിഭാഗത്തിൽ നിന്ന് ഇസ്ലാമിലേക്ക് അധിക ദുരമില്ല എന്നു ചില പാശ്ചാത്യ ചരിത്രകാരന്മാരുടെ അഭിപ്രായം ഇവിടെ ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. "അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതൻ മസീഹ് (മശിഹ) മറിയമിന്റെ പുത്രൻ ഈസായെ ഞങ്ങൾ കൊന്നുവെന്നാണവർ പറഞ്ഞത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ അദ്ദേഹത്തെ വധിച്ചിട്ടുമില്ല, കുരിശിൽ തറച്ചിട്ടുമില്ല. വേഷപ്രച്ഛന്നനായാണവർക്കു ലഭിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു ദിനാദിപ്രായമുള്ളവർ അതിനെക്കുറിച്ചു സന്ദേഹത്തിലാണ്. അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ തന്റെയടുക്കലേക്ക് ഉയർത്തുകയാണു ചെയ്തത്" (4.157,158) എന്നിങ്ങനെ യേശുവിന്റെ കുരിശാരോഹണം ഖുർആൻ പൂർണ്ണമായി തണ്ടിക്കളഞ്ഞത് ക്രിസ്തുമതത്തിലെ നോസ്റ്റിക് ഡോസെറ്റിക് സ്വാധീനം മൂലമാണെന്നാണ് ആ പാശ്ചാത്യ ചരിത്രകാരന്മാരുടെ പക്ഷം.

ഇക്കാര്യം എന്തിനാണ് നാം ഇവിടെ പരാമർശിക്കുന്നത്? ഡോസെറ്റിക് ചിന്തയുടെ സ്വാധീനം വിശ്വാസികളുടെ ഇടയിൽ നിലനില്ക്കുന്നതിനെ സഹിഷ്ണുതയോടെ കാണുന്നത് എത്ര അപകടകരമായിരിക്കും എന്നതിലേക്കു വിരൽ ചൂണ്ടാനാണ്. വെറുതെയല്ല യോഹന്നാൻ, 'യേശുക്രിസ്തു ജഡത്തിൽ വന്നവൻ എന്നു സ്വീകരിക്കാത്ത വഞ്ചകന്മാർ പലരും ലോകത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു' എന്നും 'പ്രിയമുള്ളവരേ, കള്ളപ്രവാചകന്മാർ പലരും ലോകത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടിരിക്കയാൽ ഏത് ആത്മാവിനെയും വിശ്വസിക്കാതെ ആത്മാക്കൾ ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ളവയോ എന്നു ശോധന ചെയ്വിൻ. ദൈവാത്മാവിനെ ഇതിനാൽ അറിയാം - യേശുക്രിസ്തു ജഡത്തിൽ വന്നു എന്നു സ്വീകരിക്കുന്ന ആത്മാവാക്കെയും ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ളത്' എന്നെല്ലാം ഈ ഡോസെറ്റിക് ചിന്ത ക്രിസ്തീയലോകത്തിലേക്കു നൂഴ്ത്തോളം വന്ന ആദ്യ നൂറ്റാണ്ടിൽത്തന്നെ അതിനെതിരെ കർശനമായ നിലപാടെടുത്തത്.

യേശുവിന്റെ പൂർണ്ണ മനുഷ്യത്വം നേരത്തെ പറഞ്ഞ വിശ്വാസികൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ അംഗീ

കരിക്കാതിരുന്നതിനു ഡോസെറ്റിക് സ്വാധീനം പോലെ മറ്റൊരു കാരണവുമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. യേശു ജഡത്തിൽ നമുക്കു തുല്യനായി വന്നു എന്ന് അംഗീകരിച്ചാൽ 'എങ്കിൽ യേശു ജീവിച്ചതു പോലെ നിങ്ങൾ ജീവിക്കാത്തതെന്തുകൊണ്ട്?' എന്ന ചോദ്യത്തെ അവർക്കു നേരിടേണ്ടിവരും. അപ്പോൾ അവരുടെ പണത്തോടും സ്വയത്തോടും പാപത്തോടും പരാജയപ്പെട്ട ജീവിതത്തിന് ഒരു ന്യായീകരണവുമില്ലാതെ വരും. അതുകൊണ്ട് അവർ പറയും: "ഓ, യേശു അങ്ങനെയൊക്കെ ജീവിച്ചു. താൻ ആരാ ദൈവമല്ലായിരുന്നോ? നമ്മളെക്കൊണ്ടൊക്കെ അങ്ങനെ ജീവിക്കാനൊക്കുമോ? നമ്മളൊക്കെ വെറും മനുഷ്യരല്ലേ?" സുഹൃത്തേ, സമ്മതിച്ചു. എങ്കിൽ 'നിങ്ങൾ അവന്റെ കാൽച്ചുവടു പിന്തുടരുവാൻ ഒരു മാതൃക വെച്ചു പോയിരിക്കുന്നു' (1 പത്രോ. 2:21). ഞാൻ വിശുദ്ധനാകയാൽ നിങ്ങളും വിശുദ്ധരായിരിക്കിൻ (1 പത്രോ.1:16), യേശുവിന്റെ സ്വരൂപത്തോട് അനുരൂപപ്പെടുവാൻ നമ്മെ മുൻനിയമിച്ചിരിക്കുന്നു (റോമ. 8:29). ഞാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുകാരിയായിരിക്കുന്നതു പോലെ നിങ്ങൾ... ആയിരിക്കിൻ (1 കൊരി. 11:1). ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള ദാവം തന്നെ നിങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ (ഫിലി. 2:5). യേശു നമുക്കു മുൻപേ ഓടിയവനാണ് (എബ്രായർ 6:20) തുടങ്ങിയ വാക്യങ്ങളുടെയൊക്കെ പ്രസക്തി എന്താണ്?

വിജയകരമായ ഒരു ജീവിതത്തിനു നമുക്കൊരു മാതൃകയും മുന്നോടിയുമാകാനാണു യേശു ജഡത്തിൽ വന്നത് എന്നു പറഞ്ഞാൽ, യേശു നമുക്കു തുല്യമായി ജഡത്തിൽ വന്നു എന്നു സമ്മതിക്കാത്ത, മുൻപേ പറഞ്ഞ വിശ്വാസികൾ ചിലപ്പോൾ മറ്റൊരു ന്യായം പറയും - "അതെന്തിനാണ്? നാം വിജയകരമായ ജീവിതം ജീവിക്കണമെന്നു കല്പിച്ചാൽ മതിയല്ലോ. അല്ലാതെ യേശു അതിനായി നമ്മെപ്പോലെ ജഡത്തിൽ വരേണ്ട കാര്യം എന്താണ്?" ഈ ചോദ്യത്തിലും അപകടം ഒളിഞ്ഞിരിപ്പുണ്ട്. ബൈബിൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ദൈവം താൻ ആരെ രക്ഷിക്കാനായി വരുന്നുവോ അവരുടെ തലത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങി വരുന്നവനാണ്. അതുകൊണ്ടാണു മനുഷ്യരെ പാപത്തിൽ നിന്നു

രക്ഷിക്കാനായി ദൈവം മനുഷ്യനായി അവതരിച്ചത്. അവതരത്തിന്റെ ഇതേ പ്രമാണം തന്നെയാണു വിജയകരമായ ജീവിതത്തിനു നമുക്കു മാതൃകയും മുന്നോടിയുമാകാനായി യേശു നമ്മെപ്പോലെ ജഡത്തിൽ വന്നപ്പോഴും നടപ്പിലാക്കിയത്. യേശു അതിനായി നമ്മെപ്പോലെ ജഡത്തിൽ വരേണ്ടിയിരുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞാൽ മാനവരാശിയെ പാപത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കാനും ദൈവം മനുഷ്യാവതാരം എടുത്തു കൂശിൽ മരിക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടി വരും. ഇത് ഇസ്ലാം പോലെയുള്ള സെമിറ്റിക് മതങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട ഒരു വാദഗതിയാണ്. പാപത്തിനു പരിഹാരം വരുത്താൻ ദൈവം തന്നെ ദുമിയൽ മനുഷ്യനായി അവതരിച്ചു എന്ന ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തെ പരിഹസിച്ചുകൊണ്ട് അവർ ചോദിക്കാറുണ്ട് - 'കമ്പ്യൂട്ടറിനു തകരാർ വന്നാൽ അതു നന്നാക്കാൻ കമ്പ്യൂട്ടർ എൻജിനീയർ തന്നെ കമ്പ്യൂട്ടറിനായി ജനിക്കണോ? കൂഷ്റോഗിയെ ചികിത്സിക്കുന്ന ഡോക്ടർ സ്വയം കൂഷ്റോഗിയായി മാറേണ്ടതുണ്ടോ?"

ബൈബിൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ദൈവം ഒരേസമയം നീതിമാനും സ്പെഹവാനും ആയതുകൊണ്ട് അവിടുത്തേക്കു പാപത്തിൽ വീണു പോയ മനുഷ്യനെ രക്ഷിക്കാൻ മനുഷ്യാവതാരം എടുത്തേ കഴിയുമായിരുന്നുള്ളു എന്നതാണു ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിന് ഇതിനുള്ള മറുപടി. ദൈവം 'അവതരത്തിന്റെ പ്രമാണത്തിലാണ് (Incarnation principle) പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. (ഇവിടെ എൻജിനീയറുടെയും ഡോക്ടറുടെയും ഉദാഹരണം തീർത്തും തെറ്റിദ്ധാരണാജനകമാണ്). ഈ വസ്തുതകൾ വേണ്ടവിധം മനസ്സിലാക്കാതെ, പാത്തിന്റെമേൽ ജയമുള്ള ഒരു വിജയകരമായ ജീവിതത്തിനു നമ്മെ പ്രാപ്തരാക്കാൻ യേശു നമ്മെപ്പോലെ ജഡത്തിൽ വരേണ്ടതുണ്ടോ എന്നു ക്രിസ്തു വിശ്വാസികൾ തന്നെ ചോദിക്കുമ്പോൾ അവരും (ഒരുപക്ഷേ അറിയാതെ) അടിസ്ഥാനപരമായ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തെ തന്നെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന കെണിയിൽപ്പെട്ടു പോകുകയല്ലേ?

ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസലോകത്തെ ഡോസെറ്റിക് ചിന്തയുടെ സ്വാധീനങ്ങളോടു സഹി

എഡിറ്റോറിയൽ

ഷ്ണുത പുലർത്തിയാൽ അതു കൂടുതൽ അപകടകരമായ പ്രശ്നങ്ങളിലേക്കു നയിക്കുമെന്നതിനും സംശയമില്ല. ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിന്റെ ആദ്യ നൂറ്റാണ്ടിൽ ഇതു സംഭവിച്ചു. മാത്രമല്ല, വിശ്വാസികളുടെ ഇടയിൽ ഇന്നും അപകടകരമായ ഈ പ്രവണത തലപൊക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അതേക്കുറിച്ചുകൂടി ഇവിടെ പരാമർശിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു:

ഡോസെറ്റിക് ചിന്തയനുസരിച്ചു പരാർത്ഥ നിർമ്മിതമായ, അശുദ്ധമായ ശരീരവുമായി ദൈവത്തിനു ബന്ധപ്പെടാനാവില്ലല്ലോ. ദൈവം ആത്മാവിലാണ് കൂടികൊള്ളുന്നത്. ശരീരത്തിൽ എന്തു നടന്നാലും അതുമായി ദൈവത്തിനു ബന്ധമില്ല. ആത്മാവിലുള്ള, ആത്മാവായ, ദൈവത്തെ അതു ബാധിക്കുന്നില്ല... ഇങ്ങനെ പോയി ഡോസെറ്റിക് ചിന്തയാൽ സ്വാധീനിക്കപ്പെട്ട ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ക്രിസ്തു മത വിശ്വാസികളുടെ തുടർനിയമനങ്ങൾ. ഇതിന്റെ ഫലം എന്തായിരുന്നു? തങ്ങളുടെ ശരീരത്തിലെ കാര്യങ്ങൾ ആത്മാവിലുള്ള ദൈവത്തെ അലട്ടുന്നില്ലെങ്കിൽ, ശരീരം കൊണ്ട് എന്തു ചെയ്താലും പ്രശ്നമില്ല എന്ന 'അനുവാദത്തിന്റെ സുവിശേഷത്തി'ലേക്ക് അതവരെ നയിച്ചു. എന്തു ചെയ്യാനും ലൈസൻസു ലഭിച്ചവരപ്പോലെ അവർ പെരുമാറാൻ തുടങ്ങി. 'ക്രൂപയെ ലൈസൻസാക്കിയ' (യൂദ 4) ഇവർക്കെതിരെ ചുരുക്കത്തിൽ യൂദയ്ക്കും പത്രോസിനും ലേഖനങ്ങളിലൂടെ ശക്തമായ താക്കീതുകളും മുന്നറിയിപ്പുകളും നൽകേണ്ടി വന്നു. ഡോസെറ്റിക് ചിന്ത ക്രൂപയെ ലൈസൻസാക്കുന്നതിലേക്ക് ആദ്യ നൂറ്റാണ്ടിലെ വിശ്വാസികളെ ചിലരെ നയിച്ചെങ്കിൽ ഇന്നു ചരിത്രം ആവർത്തിക്കുകയാണോ? യേശു ജഡത്തിൽ വന്നു എന്നതു യഥാർത്ഥത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയോ ജീവിതത്തിൽ എടുക്കുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ വേർപെട്ട ചില വിശ്വാസ സമൂഹങ്ങളിൽ ക്രൂപയെ ലൈസൻസാക്കുന്ന പ്രവണത വീണ്ടും തലയുയർത്തിയിരിക്കുന്നു!

യേശു നമ്മെപ്പോലെ ജഡത്തിൽ വന്നു. എന്നാൽ അവിടുന്ന് വാക്കിലോ പ്രവൃത്തിയിലോ ചിന്തയിലോ ഉദ്ദേശ്യത്തിലോ മനോദാവ

ത്തിലോ ഒരിക്കൽപ്പോലും ഒരു നിലയിലും പാപത്തിൽ വീഴാതെ ജീവിച്ചു. നമ്മെയും ഈ യേശുവിന്റെ സ്വരൂപത്തോട് അനുരൂപപ്പെടാനാണു മുൻനിയമിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്ന ബോധ്യം പാപത്തെ വളരെ ഗൗരവമായി എടുക്കാൻ വിശ്വാസിയെ പ്രേരിപ്പിക്കും. എന്നാൽ യേശു നമ്മെപ്പോലെ ജഡത്തിൽ ജീവിച്ചു എന്നു യഥാർത്ഥത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത, ഡോസെറ്റിക് ചിന്താഗതിയുടെ സ്വാധീനമുള്ളവർ, ഒരിക്കലും പാപത്തെ ഗൗരവമായി എടുക്കുകയില്ല. കാരണം, 'യേശു പാപം ചെയ്യാതെ ജീവിച്ചെങ്കിൽ അവിടുന്ന് ദൈവമായിരുന്നു. കേവലം മനുഷ്യരായ നമുക്കു വല്ലതും അങ്ങനെ ജീവിക്കാനൊക്കുമോ' എന്ന അനുവാദത്തിന്റെ മനോദാവമാണ് അവരുടേത്. അവരുടെ ഇടയിൽ നിന്ന് ഇന്നു 'വ്യാജക്രൂപ'യിൽ അഭിരമിക്കുന്നവരും 'ക്രൂപയെ ലൈസൻസാക്കി മാറ്റുന്നവരും' എഴുന്നേറ്റാൽ ആരെയാണു കുറ്റപ്പെടുത്തേണ്ടത്? വിതച്ചതു കൊയ്യുന്നു എന്നല്ലേ കരുതേണ്ടത്?

ഇന്നത്തെ മൂല്യചൂടിയുടെ കാലത്ത് നമുക്ക് എന്താണു ചെയ്യാനാവുക? ദൈവവചനം ആവശ്യപ്പെടുന്ന വിധത്തിൽ യേശുവിനെ പൂർണ്ണദൈവവും പൂർണ്ണ മനുഷ്യനുമായി കണ്ട് തന്നെ നമ്മുടെ ജീവിത മാതൃകയും മുന്നോടിയുമായി സ്വീകരിക്കുന്നതല്ലേ ഇന്നത്തെ ആത്മീയാധിപത്യത്തിൽ നിന്നു രക്ഷ നേടാനുള്ള മാർഗ്ഗം? അവിടുന്ന് നമുക്കു പിൻതുടരുവാൻ ഒരു മാതൃക വെച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് തന്റെ കാൽച്ചുവടു കളെ അനുഗമിക്കുവാൻ നമുക്കു കഴിയുകയില്ല എന്ന പിശാചിന്റെ നിരുത്സാഹങ്ങളെ തള്ളിക്കളയുക. പാപത്തോടു പോരാടുന്നതിൽ പ്രാണത്യാഗത്തോളം എതിർത്തു നിന്ന, വിശ്വാസത്തിന്റെ നായകനും പൂർത്തിയാക്കുന്നവനുമായ യേശുവിനെ നോക്കുക. നമ്മുടെ ഓട്ടം സ്ഥിരതയോടെ ഓടുക (എബ്രാ. 12:1-4).

ഉദ്ദ., 'അവങ്കലേക്കു നോക്കിയവർ പ്രകാശിതരായി. അവരുടെ മുഖം ലജ്ജിച്ചു പോയതു മില്ല' (സങ്കീ. 34:5).

THE INCREASE OF GOD

David Wilkerson

You may be totally oblivious to the tremendous maturing process taking place inside you. Paul likens our spiritual growth to the growth of our bodies. He says our souls are nourished in the same way as our physical joints, muscles and fibers. He calls this being “[increased] with the increase of God” (Colossians 2:19).

Such growth comes from the Head. Simply put, as you trust and abide in Christ, a never-ending flow of His life is pumped into your soul. Jesus is a constant life-force in your being, a living stream that never shuts down. Therefore, His life is constantly emanating into yours, even while you are sleeping. He provides a fresh supply to you every day, no matter how you feel on the outside.

How do you think Israel survived forty years in the wilderness? They lived on manna, bread sent from heaven. This “angels’ food” had all the nutrients needed to build up the Israelites’ immune systems. That is why God’s people never contracted any of the diseases of Egypt. All around them, the Canaanites and Philistines were dying of plagues, yet the whole time, Israel remained immune.

So it is with Christ, our manna today. He is the bread sent to us from heaven and He builds up our spiritual immune systems against sins of all kinds. We may not see outward signs that this manna is at work in us (just as we don’t see our physical bodies’ immune systems growing stronger). But God’s Word promises that all who love Jesus will grow stronger in their spiritual immunity.

Think about it: At times you still may be tempted, but over the years you’ve found growing power to resist the world’s seductions. And you’ve grown more disgusted with the filth you see around you. You no longer think or talk as the world does. While your coworkers are howling, “It’s Friday—party time,” you’re thinking, “Only two more days till Sunday.” That’s because you are growing! ●

"സ്നേഹമാം നിന്നെ കണ്ടവൻ...'

സ്കോട്ലണ്ടിലെ ഡബ്ലിന് എന്ന പട്ടണത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരു യഥാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ അനുഭവമാണിത്. തന്റെ പതിനഞ്ചാമത്തെ വയസ്സിലുണ്ടായ ഒരു വീഴ്ചയിൽ നട്ടെല്ലിനു ക്ഷതം സംഭവിച്ച് 40 നീണ്ടുവർഷങ്ങൾ ഇദ്ദേഹം കിടക്കയിൽ തന്നെയായിരുന്നു. എങ്കിലും മനസ്സിലും ആത്മാവിലും തളർച്ച അല്പം പോലും ബാധിച്ചിരുന്നില്ല. തികഞ്ഞ ഉന്മേഷവാനും സന്തുഷ്ടനുമായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തെ പലരും സന്ദർശിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധൈര്യത്തിൽ നിന്നും സന്തോഷത്തിൽ നിന്നും സന്ദർശകർ പ്രചോദനം നേടുകയും ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നു.

ഒരിക്കൽ ഒരു സന്ദർശകൻ അദ്ദേഹത്തോട് ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു. "സ്നേഹിതാ, ദൈവത്തെ സംശയിക്കുവാൻ സാത്താൻ ഒരിക്കലും നിങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടില്ലേ?"

"ഉണ്ടോയെന്ന്! എത്രയോ വട്ടം" അദ്ദേഹം മറുപടി നൽകി. "എന്റെ പഴയ സ്നേഹിതരൊക്കെ ഉല്ലാസവാദാമായി വാഹനങ്ങളും ഓടിച്ച് സ്വാതന്ത്ര്യമായി നടക്കുന്നു. ഇവിടെ ഇങ്ങനെ കിടന്നുകൊണ്ട് അതു കാണുമ്പോൾ സാത്താൻ മെല്ലെ എന്റെ അടുത്തു വന്ന് ഇങ്ങനെ മന്ത്രിക്കും: 'നീ കണ്ടോ? സത്യത്തിൽ നീ വിശ്വസിക്കുന്ന ദൈവം നല്ലവനും സ്നേഹവാനും ആയിരുന്നെങ്കിൽ നട്ടെല്ലൊടിഞ്ഞ് ഇങ്ങനെ നിസ്സഹായനായി കിടക്കാൻ നിന്നെ മാത്രം ഇവിടെ ഇട്ടേക്കുമായിരുന്നോ? അതും ഒന്നും രണ്ടും വർഷമാണോ? എത്ര വർഷങ്ങൾ! നിന്നോടു ദൈവത്തിനു സ്നേഹമില്ല."

"അപ്പോൾ താങ്കൾ എന്തു മറുപടി പറയും?" സന്ദർശകൻ ഉൽക്കണ്ഠയോടെ ചോദിച്ചു.

അദ്ദേഹം പുഞ്ചിരിയോടെ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: "അവൻ ഇങ്ങനെ സ്വയസഹതാപത്തിലേക്ക് എന്നെ വലിച്ചിഴയ്ക്കാൻ നോക്കുമ്പോൾ ഞാൻ സാത്താന്റെ ശ്രദ്ധയെ കാൽവറിയിലേക്കു ക്ഷണിക്കും. ക്രൂശിൽ അടിമുടി നുറുങ്ങപ്പെട്ടു കിടക്കുന്ന ആ ശരീരം കാട്ടിയിട്ട് ഞാൻ അവനോടു ചോദിക്കും: "കണ്ടോ എന്നോടുള്ള സ്നേഹം?" അപ്പോൾ സാത്താൻ നിശ്ശബ്ദനാകുകയും വേഗം സ്ഥലം വിടുകയും ചെയ്യും!!"

"ദൈവം തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കു ഒരുക്കിയിട്ടുള്ളതു കണ്ണു കണ്ടിട്ടില്ല. ചെവി കേട്ടിട്ടില്ല. ഒരു മനുഷ്യന്റെയും ഹൃദയത്തിൽ തോന്നിട്ടുമില്ല എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ. നമുക്കോ ദൈവം തന്റെ ആത്മാവിനാൽ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു" (1കൊരി. 2:9,10).